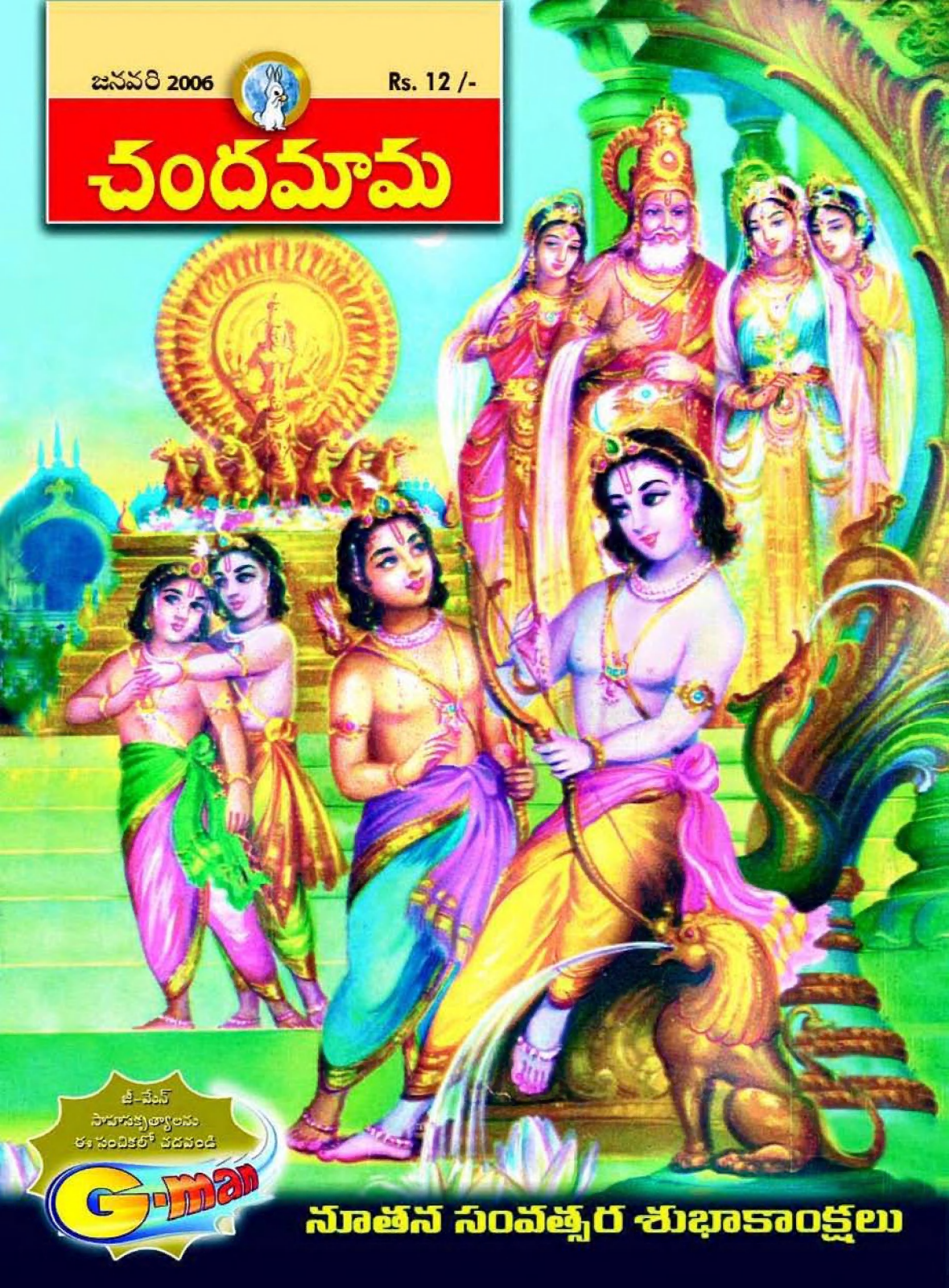

జనవరి 2006

Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసప్రత్యాంసం
ఈ సంచికలో వడవండి

G-maan

నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు

కాలుష్యం లేని చెరువు

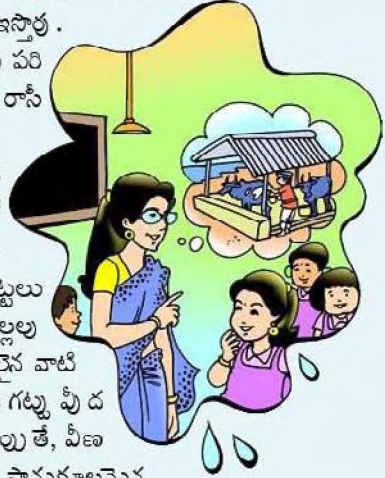
వీణ తరగతిలోని పిల్లలు ఒక ప్రత్యేక కార్యక్రమం మీద దాపుల నున్న చెరువు వద్దకు వెళ్ళారు. వాళ్ళ టీచర్ రాధిక పిల్లల్ని జట్లుగా విభజించింది. ఆ చెరువు కలువితమై పోతున్నదని స్థానికులు ఫిర్యాదు చేయడంతో దానికేదైనా పరిష్కారం ఉందేమోనని తెలుపు కోవడానికి పిల్లలు అక్కడికి చేరుకున్నారు. పిల్లలు పెరిసెరాలను పెరిశీలించి చూసి పెరిష్కారాలను స్థాపించాలి.

చక్కటి పెరిష్కారాలను స్థాపించిన జట్టుకు బహుమతి ఇస్తారు. ఉదయం వెళ్ళి వుద్యామ్నం వరకు చెరువు పరిసరాలను పరిశీలించి, బడికి తిరిగి వచ్చిన పిల్లలు తమ స్థాపనలను రాసి ఇవ్వడానికి గుంట సిపు యంత్రం ఉపయోగించారు.

పురుషుడు ఉదయం రాధిక టీచర్ తరగతిలోకి రాగానే పిల్లలందరూ ఉత్సాహంతో ఎదురుచూడసాగారు. “పుల్ చాలావుంది చెరువు పెరిసెరాలను చక్కగా పెరిశీలించారు.”

పురుషులు స్నానం చేయడం, డిటర్జెంట్ సబ్బులతో బట్టలు తళతళం, అవులను, గేదెలను చెరువులో కడగడం, పిల్లలు కొందరు చెరువులోనే కాలకృత్యాలు తీర్చుకోవడం-మొదలైన వాటి అన్నిటి గురించి రాశారు. అలాంటి వాటిని అరికట్టడానికి గట్టు పైద హెచ్చరిక బోర్డులు పేటలని స్థాపించారు. బామూడి. అయితే, వీణ జట్టు పిల్లలు మాత్రం అంతటితో అగక, వెంటనే కొన్ని సానుకూలమైన చర్యలు తీసికోవాలని స్థాపించారు. బట్టలు తళతళం దోబీఘట్, పిత్త మల్లు కడగడానికి పేద్రు విడిగా నిర్మించాలని సూచించారు. చెరువును, పెరిసెరాలను పురుషులయోగం చేస్తూ పిల్లల్ని కలుపు స్థాపించాలని, వారికి అందువల్ల వాటిల్లే దుష్ఫలితాల గురించి చెప్పాలని సూచించారు. పెద్దలకు హానికరమైన డిటర్జెంట్లు వాడడం వల్ల కలిగే అపాయాలను వివరించాలని చెప్పారు. అలాంటి నిర్మాణాత్మకమైన స్థాపనలను చేసిన వీణను, ఆమె జట్టును బహుమతితో సత్కరించాలని భావిస్తున్నాను!” అన్నది టీచర్.

పిల్లలు సంతోషంతో వీణను మెచ్చుకుంటూ చప్పిట్లు చదివారు.

Let's paint a better world

**Let's
not pollute
water**

**PETROLEUM CONSERVATION
RESEARCH ASSOCIATION**
10, Bhikaiji Cama Place, New Delhi-110066
E-mail : pcra@pcra.org

Children : Write a slogan on the subject & get prizes

చందమామ

సంపుటి: 59

జనవరి 2006

సంచిక: 1

ఈ నెల విశేషాలు

ఈ సంచికలో...

- * పాఠకుల లేఖలు ...06
- * ప్రతిభాపంతులైన
యమరచయిత (శ్రీ)లకు
ఆహ్వానం! ...07
- * అరవింద-గురివింద ...08
- * రాకాసిలోయ - 5 ...13
- * ఆంధ్రోపేనియా :
అట్టిదేటం-భాగం 1 ...31
- * మనదేవు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు :
కలింగ మహోత్సవ్ ...43
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...44
- * ఉత్తమ బహుమతి పొందిన
ముగింపు! ...45
- * చందమామ కబుర్లు ...46
- * ఓర్వలేనివాడు ...47
- * అపాత్ర దానం ...59
- * ఆర్య - 31 ...63
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వికాసం ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

యథార్థ చిత్రం!
(జే.క) ... 19

యువరాజుకు సాయముడిన
ఎలుకలు చీములు! ... 24

స్వామి వేదానంద -
ఉగ్ర మృగాలు ... 29

రామాయణం - 1
... 51

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ= 900

ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ఫస్ట్ క్లాస్ ద్వారాగానీ

'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్ కు పంపించండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji: Ph: 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile: 9841277347

email: advertisements@chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers.
Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

మహనీయుల జీవితాలు

నూతనసింవత్సరం ఆరంభపు మణి. వు నకూ, వు న బంధు వు త్రు లకూ వూ తనసింవత్సరంలో వుంచి జరగాలని కాంించడం సిహజం. గతసింవత్సరంలో జరిగిన వుంచి చెడ్డలను ఒకసారి వుననం చేసి కుని, ఒకవేళ ఏమైనా అవాంధనీయమైన సంఘటనలు జరిగివుంటే అవి హిజరావ తం కాకూడదని ఆశించడం కూడా సిహజమే .

పెద్దల మాటలు జీవిత అనుభవాన్నుంచి వచ్చేవి గనక, చాలా అమూల్యమైనవి. పెద్దల జీవితాల్లో జరిగిన ముఖ్యమైన విశేషాలను గురించి తెలుసుకోవడం చాలా ఆసక్తికరమైన అనుభవం. అలాంటి వాటిని గురించి చదవడం వున జీవితాలను ఎంతగానో ప్రభావితం చేస్తాయి . ఒక్కొక్కసారి వునకు తెలియ కుండానే వున జీవితాలను కొత్త వులు మితిస్పృతాయి . వు హినీయ్యుల అడుగుజాడలు మనకు దారిచూపే వెలుగు బాటలు!

ఈ సంచిక నుంచి 'వు హినీయ్యుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు' అనే కొత్త శీర్షికను ప్రారంభిస్తున్నాం. ఎనిమిదేళ్ళ నుంచి ఎనభైవేళ్ళ వరకు గల వులు వ హిదయ్యాలను అకట్టు కుని ఆలరించి, వుంచి వూర్గం చూటువిగా ఇవి ఉండగలవని ఆశిస్తున్నాం.

దేశవ్యాప్తిగా స్వామి వివేకానంద జన్మదినమైన జనవరి 12 వ తేదీని యువజన దినోత్సవంగా జరుపుకుంటూ నునింగతి తెలిసినదే. భారత జాతిని జాగృతం చేసిన ఆ వు హినీయ్యుని జీవితంలో జరిగిన రెండు ఆసక్తికరమైన ఉదంతాలను గురించి ఈ సంచికలో తెలుసు కుంటాం. ఒక సింఘటన జరిగినప్పిదు దానిపట్ల వునకున్న ద కృధం వూరడంతో, దాని ప్రావు ఖ్యత కూడా వూరిపొత్తు ందన్న సిత్యాన్ని ఈ ఉదంతాలు విమితీకరిస్తాయి .

అందరికీ హిదయ్య పై ర్వుక నూతన సింవత్సర వృభాకాంలు తెలియ జేస్తున్నాం.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకుల లేఖలు

వు న పాఠకుల చిరకాల వాంఛకు అను గ్ర ణంగా ఈ సంచిక నుంచి 'పాఠకుల లేఖలు' అనేరీతికను ప్రవేశపెట్ట తున్నాం. ఈ శీర్షిక ద్వారా పాఠకులు చందమామలో వెలువడే కథలు, వివిధ శీర్షికలపై తమ అభిప్రాయాలను తెలియ జేయ వచ్చు. మీ చనలు, సలహాలు ఇవ్వవచ్చు. కేవలం ప్రశంస లనే కాకుండా, నిర్మాణాత్మకమైన విమర్శలను పాఠకుల నుంచి ఆశిస్తున్నాం. అవి పత్రిక అభివృద్ధికి దోహదపడగలవని భావిస్తున్నాం. ఉత్తరాలు క్లుప్తంగా, రాసువారి ప్రింట్స్ విధానానా తో 'పీసకోడ్'తో సహా ఉండాలి.

ఇటీవల బెంగళూరు నుంచి ఇన్ఫోసీమ శ్రీమతి సుధానారాయణమ్మార్తి చందమామ కు రాసిన లేఖతో ఈ శీర్షికను ప్రారంభించడానికి సంతోషిస్తున్నాం.

దేవతలు - రాసులు, యెర్రలు - గంధర్వులు అంటూ ఎంత విభిన్న ప్రపంచాన్ని ఊహించుకోవడానికి చందమామ నాకు ప్రేరణ కలిగించింది. సుసంపన్నమైన భారతీయ సంస్కృతి సింప్రదాయాలను విశదపరచడంతో పాటు, వివిధ ప్రాంతాల జానపద కథలను కూడా తెలియజేసింది. నా బాల్యంలో ఇప్పటిలా టీవీలు, వీడియోలు లేవు గనక, చదవడం ఒక్కటే వినోద సాధనంగా ఉండేది. ఆకర్షణీయమైన రంగు రంగుల చిత్రాలతో, కమ్మని కథలతో చందమామ ఎప్పుడెప్పుడు వస్తుందా అని నెలనెలా ఎదురు చూస్తూండేదాన్ని. మన కథలనే కాకుండా ఇతర దేశాల కథలను కూడా చందమామ తీసుకువచ్చేది.

చందమామ కథలు పాఠకులలో పరనాసిక్రిని పెంపొందించడంతో పాటు, ఆనాటి విలువలను కూడా ప్రతిబింబించేవి. 'స్వాది తెచ్చిన నోభాగ్యం' అనే కథ క తజ్జత, నిజాయితీ ప్రాచుర్యతను, విశిష్టతను తెలియజేస్తుంది. ఇలాంటి కథలు, చదివేవారికి నైతిక బలాన్నివ్వడంతో పాటు, నైతిక విలువలు పెంపొందడానికి ఎంతగానో ఉపయోగపడతాయి. ఈ నా అభిప్రాయంతో నాతరం పాఠకులు పలు ముత్యాలను ఏకీభవిస్తారనే భావిస్తున్నాను. పేర్లలు తమ పునోగత భావాలను కొంతవరకైనా యువతరానికి అందివ్వడానికి అవి దోహదపడ్డాయని చెప్పవచ్చు.

చందమామ ను చదవాలంటే ఇవాళ కూడా దశాబ్దాలనాటి అదే ఉత్సాహంనాలో కలుగుతోంది. చిన్నప్పటి చదివినవి వ్రసినవిలో కదలాపుతాయి. అరేబియా కథలు, బేతాళ కథలు, విచిత్ర కవలలు, కంచుకోట మొదలైన ఎన్నో కథలు ఇప్పటికీ నాకు బాగా గుర్తున్నాయి. ఇప్పటి వచ్చే కథలు కూడా వాటిలాగే ఎంతో ఆకర్షణీయంగానూ, అద్భుతంగానూ ఉంటున్నాయి.

ప్రతిభాపంతులైన యువ రచయిత (త్రు)లకు ఆహ్వానం! (16 ఏళ్ళ లోపు)

ఏప్రిల్ 2006 సంచిక నుంచి ఆరంభమయ్యే
'సాహితీ కదంబా'నికి కథలు, జోక్స్ ఆహ్వానిస్తున్నాం.
మార్చి/భాషలో రచించబడిన సొంత రచనలు మాత్రమే
ప్రచురణకు పరిశీలింపబడతాయి.

సూచనలు :

1. కథలు : గ్రావు నెవు ల నేపథ్యంలో సొగే సొంత కథాంశాలకు ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. సుప్రసిద్ధమైన మితాణ కథలు , జానపిత కథలు , జంతు ము కథలు , అద్భుత సాహస కథలు పరిశీలించబడమ. ఒక్కొక్క కథ 250 పదాలకు పుించకుండా ఉండాలి.
2. జోక్స్ : నవ్వు మిట్టించే సింఘటనలు , సింభాషణలు వింపవచ్చు. ఒకేసారి పూ డింటికి పుించి వింపకూడదు .
 - అవి సొంతంగా మరెవరి సొయంలేకుండా ఆలోచించి రాసినవని తల్లిదండ్రులు ఎంట్రీలను ద్రు వీకరించాలి.
 - ఎంపీకల్పు న ఎంట్రీలకు అవసరమైతే, పూ ర్వులు , చేర్వులు చేు హిక్కు పూ కు ఉంది.
 - ఎంట్రీలలో పీ ప్లి ర్తి చిరు నాపూ స్పష్టింగా రాయాలి. రచనలు పిరా కవరు పీ ద 'సాహితీ కదంబం' అని రాయాలి.
 - ప్రిపు రింపబడే కథకు రూ . 100లు . జోక్స్కు రూ . 50లు . పొరితోషికం ఉంటుంది.
 - రచనల ప్రిపు రణకు సింబంధించి ఎలాంటి ఉత్తర ప్రిత్య త్తరాలూ జరపబడమ. సొంత చిరు నాపూ రాసిన కవరు పీ ద చాలినన్ని తపాలా బిళ్ళలు అతికించి "ఎరావారికి, ప్రిపు రణకు న్నెకరించబడని రచనలను తిప్పీ పింపిగలం.
 - ఏప్రిల్ సంచికకు రచనలు పూ కు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ జనవరి 31, 2006. పుి గిలిన వాటికి కూడా ఇదే వరుసక్రమంలో నెలాఖరులోగా పంపవలసి ఉంటుంది.

Mail your entries to :

Editor, Chandamama, CHANDAMAMA INDIA LIMITED,
82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

అరవింద-గురివింద

భూస్వామి రంగనాథానికి వ్యవసాయంతో పాటు, పట్నంలో కొన్ని వ్యాపారాలు కూడా మళ్ళాయి. పనివాళ్ళను ఇంట్లోపు ను పుల్లా చూస్తాడనీ, వుంచి జీతం ఇస్తాడనీ అంతా ఆయన గురించి చెప్పుకుంటారు. ఆయన వద్ద పనిలో చేరడానికి ఉత్సాహిపిడు తూంటారు.

ఇప్పిత రంగనాథం వద్ద పని చేసే పిల్లలయ్య అనేవాడు, దూరదేశంలో మళ్ళా తప్పుడికి సాయంగా వెళ్ళవలసి వచ్చింది. పుల్లయ్య తర్వాత అంత నపు కన్నెడైన చంద్రన్నకు, అతడి స్థానపు వ్యాలని రంగనాథానికి మళ్ళాది. కానీ, “నా తప్పుడు శివడికి చెబితే అంత కంటే వుంచి పనివాణ్ణి చూసే పేడతాడు. వీరు ఈ విషయంలో తొందరపడకండి!” అని భార్య వారించింది.

కబురంపు కుని వచ్చిన రంగనాథం బావ పురిది శివడు, “నాకు తెలిసిన హిరి, నీ పిల్లలయ్య కంటే కూడా వుంచి పనివాడు, సివర్ణుడు,” అన్నాడు రంగనాథంతో.

రంగనాథం వెంటనే, “అంత తొందరగా ఏ నిర్ణయానికి రాకూడదు. నేను పనివాళ్ళు వాళ్ళకు తెలియ కుండా రకరకాలుగా పరీక్షిస్తాను. కొందరు కొన్నింటిలో నెగ్గినా, అన్నింటిలో నెగ్గడనే పిల్లలయ్యంటే నాకు ప్రత్యేకాభిమానం,” అంటూ ఆ విశేషాలు చెప్పాడు.

పిల్లలయ్య పట్నంలో రంగనాథం బట్టలు కాణంలో పనిచేస్తున్నాడు. పిల్లలయ్య వ్యాపారదత్తవల్ల ఎక్కువ లాభాలు వస్తున్నాయి. చాలా వుంది వ్యాపారులు పిల్లలయ్యకు ఎక్కువ జీతం ఇస్తావుని ఆశచూపారనీ, కానీ పిల్లలయ్య, రంగనాథాన్ని విడిచి రానన్నాడనీ, ఆనోటా ఈనోటా విన్న రంగనాథం, నిజానిజాలు తెలుపు కునేందుకు, విశ్వాసపాత్రుడైన బాపిన్న అనే ఆసామిని నియమించాడు.

బాపిన్న, పిల్లలయ్య కబురు కుని, “నీకు రంగనాథం నెలకు వెయ్యి రూపాయలు

ఇన్నిన్నాడు . నేను రెండు వేలిస్తాను. నేను పేట్టబోయే బట్టలను కాణంలో పనిచేస్తావా?” అని అడిగాడు .

షిల్లయ్య తల అడ్డంగా వైచి, “అయ్యో! ఇప్పటికే నెలకు మూడు వేలు ఇస్తామన్న వారు కూడా మన్నారు . నేను ఒప్పికొలేదు ,” అన్నాడు .

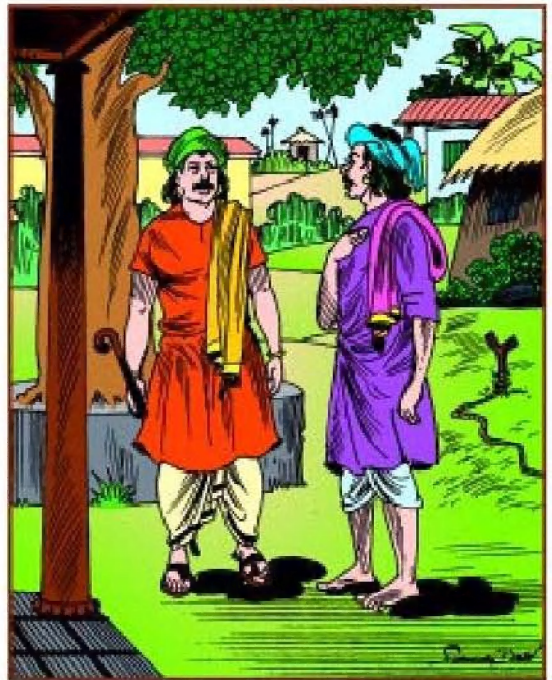
బాపన్న అతడి వంక జాలిగా చూసి, “తనకు పూలిన ధర్మం కూడదు . నీకు నేను నాలుగు వేలిస్తాను . ఆ రంగనాథంతో మాట, ఆయనకు లాభమే తప్పి, ఎన్నాళ్ళు నా సరే నీ బ్రతుకు ఎక్కడ వేశావే గొంగళి అన్నట్లుంది,” అని హితమచెప్పాడు.

షిల్లయ్య నవ్వి, “అయ్యో! వుండు చూపిస్తామనివాడికి, జీతంకంటే యజమానే ప్రిధాను. ఆయన వ్యాపారుల దెబ్బతీయడానికే కొందరు నాకు ఎక్కువ జీతం ఇస్తావుంటున్నారు . అది జరిగాక నన్ను నాదారి చూపిస్తావుంటారు . రంగనాథంగారు , నా అవసరం కనిపెట్టి నన్నాడు కోగలరని నా నమ్మకం,” అన్నాడు .

బాపన్న ఈ విషయం అప్పటికప్పుడే రంగనాథానికి చెప్పేశాడు . ఆయన ఎంతో సంతోషించాడు .

ఇది జరిగిన మర్నాడే పుల్లయ్య చెల్లెలికి వుంచి చోట పేళ్ళికుదిరింది. పేళ్ళికి పూర్తి నెలలు గడుస్తూ, వియాలవారు వెంటనే వెయ్యి రూపాయలు కావాలన్నారు . డబ్బు దగ్గరలేక షిల్లయ్య రంగనాథాన్ని దబ్బడిగాడు .

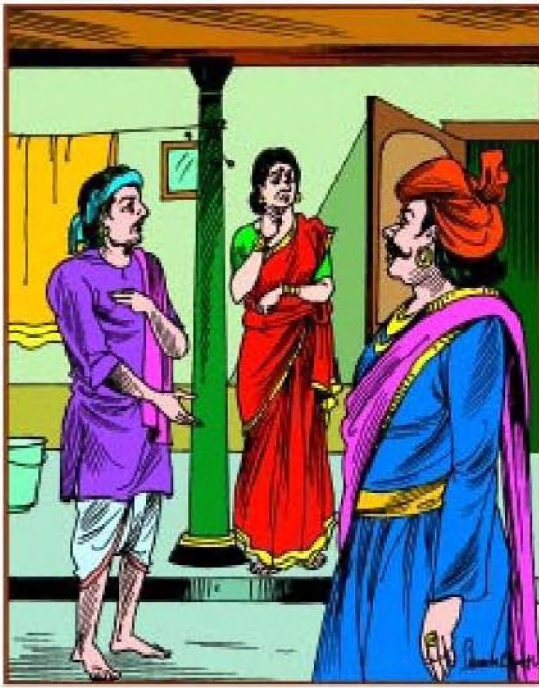
రంగనాథానికి, షిల్లయ్య వున్న పేళ్ళి పిరిం చాలనిపించింది. ఆయన బాధగా వుఖం

పేట్టి, “నెల రోజులదాకా ఎవరికీ అప్పివ్వరాదని నియమం పెట్టుకున్నాను, ఈ మొత్తం నీ అవసరానికి సిరిపిడకపావచ్చు!” అంటూ అతడికి రెండు వేల రూపాయలిచ్చి, “ఈ డబ్బును ఒక యోగ్యకార్యం కోసం మాచావు . దీన్ని రెండు నెలల పాటు నీ ఇంట్లో జాగ్రత్తగా దాచాలి. పొరపాటునైనా ఇందులో ఒక్క పేస్తూ కూడా వాడకూడదు నీవు,” అని హెచ్చరించాడు .

షిల్లయ్య వూరు వూట్లాడకుండా ఆ డబ్బు తీసి కుని వెళుతుండగా, బాపన్న అతణ్ణి దారిలో కలిసి, “నీకు డబ్బు అవసరం అని విన్నాను . రంగనాథం మొండిచేయి చూపాడటగా-ఇప్పుడైనా బుద్ధితెచ్చుకుని నా పనిలో చేరు ,” అన్నాడు .

షిల్లయ్య అదోలా ఆయన వంక చూసి, “నేనప్పిడో వూటా ఇప్పిడో వూటా చెప్పను.

అవసరానికి అదుపు కున్నా అదుపు కోకపోయినా, నాకు రంగనాథంగారే వుంది అని జవాబు ఇచ్చాను,” అన్నాడు.

ఇదంతా రంగనాథం చెప్పగా విన్న శివుడు, “వ్యాపారంలో ఎంతో దృఢత్వము వాడంటున్నావా? మిల్లయ్య ను మ్హ పేట్టపిరిళ్లు అర్థం చేసి కోలేడా? నీ వల్ల అతడికి వుంది ప్రతి ఫలం వుంటుందని, నా నమ్మకం,” అన్నాడు.

ఆ వూటకు రంగనాథం నవ్వి, “సరే, ఇంతకీ ను మ్హ మిల్లయ్య స్థానంలో పనిచేయడానికి ఎన్నిక చేసిన వాడికి ఏం పిరిళ్లు పేట్టామా?” అని అడిగాడు.

శివుడు వెంటనే, “వేరే పరీక్షలు అవసరం లేదు, నా భార్యకు అందరి ఇళ్ళకూ వెళ్ళి అలాంటి అలవాటు ఉంది. ఏ ఇంట్లో అడిగినా భర్త చాలా కోపిష్టి అని తాము సిర్దుకు

పోతున్నావు నీ చెబుతారట అడవాళ్ళు. హరి భార్య అరవింద పూత్రం, పూత్రం అయిన అందరి లాంటి వాడు కాదని హిరిని అదేపనిగా పోగొడిపేందట. హిరి వుంది వాడనడానికి అదే తిరుగు లేని సాక్ష్యం,” అన్నాడు.

రంగనాథానికి సింహాధానం సింహాధానం తోచలేదు. కానీ అయిన భార్య కూడా తమ్ముణ్ణి సింహాధానం, “వాడి పూట పూట నమ్మకం లేకుంటే, చేతనైతే పూత్రం ఇంతకంటే వుంది పిరిళ్లు పేట్టండి,” అన్నది.

ఈ విషయమై పుల్లయ్యనే సలహా అడిగాడు రంగనాథం. అతడు కాసుపోయింది, “హిరి లేని సింహాధానం లో వున్న వాళ్ళ ఇంటికి వెళదాం. హిరిని గురించి అతడి భార్య అరవింద ద్వారా తగిన సింహాధానం సింహాధానం వచుచు,” అని చెప్పాడు.

ఆ ప్రకారం వాళ్ళిద్దరూ హిరి ఇంటికి వెళ్ళారు. మిల్లయ్య అరవిందతో, “నేనీ రంగనాథంగారి బట్టల దుకాణంలో చాలా కాలంగా పని చేస్తున్నాను. నా తమ్ముడికి సాయం చేయ వలసిన కారణంగా ఉద్యోగం వూత్రం కోవలసిన వచ్చింది. రంగనాథంగారి, నా స్థానంలో పూత్రం గగరబంధు మాచంద్రన్నను నియమించాలని కుంటున్నాను. అతణ్ణి గురించి నీకు తెలిసింది చెబితే వినాలని వచ్చాం,” అన్నాడు.

అరవింద గొంతు సింహాధానం కుని, “ఆ చంద్రన్న గురించి ఏం చెప్పేది? ఉత్తరాలు బోతు, లంచగొండి, అబద్ధాలకోర్కె. ఈ వుధ్య అతడు పూత్రం సత్య పూత్రం ట్లాడ్డం పూత్రం శాడు,” అన్నది తదు పు కోకుండా.

“చాలా సింఠోషివు వూ! వూ కు ఎంతో ఉపయోగపడే సింఠోషి చారం ఇచ్చావూ” అన్నాడు పిల్లయ్య.

తర్వాత ఇద్దరూ అక్కణ్ణించి బయల్దేరారు.

దారిలో పిల్లయ్య రంగనాథంతో, “గురి విందకు నలుపు తెలియదని సామెత. నా అభిప్రాయం లో అరవింద భర్త తాగు బోతు, లంచగొండి చుద్రన్న గురించి వున్నకు తెలుసు కాబట్టి అరవింద చెప్పింది నిజం కాదని తెలుసు కున్నాం. నిజానికి అరవిందకూ, చంద్రన్నకూ ఏ బంధుత్వమూ లేదు. తన భర్త హిరికి, పురు ఉద్యోగపు వ్యాలను కుంటున్న విషయం ఆమెకు తెలిసివుంటుంది. అందుకే లేనివి సోనివి చెప్పి, ఆమె తన భర్తకు పాటీ లేకుండా చేయాలను కుంటున్నది,” అని చెప్పాడు.

“అది సిహజవు! కానీ ఆమె చెప్పిన అవలంబాలు హిరికి వున్నాయని ఎలా చెప్పగలమా?” అని అడిగాడు రంగనాథం.

“అయ్యో! పొండు తనయ్యుడు ధర్మరాజును తనకు తెలిసినవారిలో మంచి వారో,

వరో, చెడ్డవారో చెప్పమంటే, అయినకు అందరిలోనూ మంచి తప్ప చెడు కనబడలేదు. అదే పురు ధర్మను ణ్ణడిగితే, అయినకు ఎవరిలోనూ చెడు తప్ప, మంచికనబడలేదు! ఈ కథ తవురు వినేమాటారు!” అన్నాడు పిల్లయ్య.

రంగనాథం చప్పిన పిల్లయ్య చేతులు పట్టుకుని, “నీ విషయం లో నాకో అనుభూతి వుంది. ఇంత తెలివైనవాడిని ప్రవేశిస్తే యింకా వ్యాపారం చేయక, నా దగ్గర ఎందుకు పనికి కుదిరామా?” అని అడిగాడు.

దానికి పిల్లయ్య వెంటనే, “అయ్యో! భూసారం ఒక్కటే అయినా పళ్ళ చెట్లు పళ్ళు కాస్తా, పూల చెట్లు పైలు పై స్తాయి. అలాగే తెలివి ఒక్కటే అయినా, పునుపు లందరూ ఒకటి కాదు. మీ తెలివి వ్యాపారానికి పనికి వస్తుంది. నా తెలివి సరైన యజమానిని ఎన్నుకునేందుకు పనికివస్తుంది,” అన్నాడు.

రంగనాథం, పుల్లయ్య వివేకాన్ని మెచ్చుకుని, వారు తిరక్కుండానే చుద్రన్నకు పట్టులలోని తన బట్టల పుకాణం అజవులు పె అప్పించాడు.

అజేయుడు గరుడుడు!

చందమామలో 2001-2003 మధ్య వెలువడి పాఠకులను
వెంటగానో అలరించిన సుప్రసిద్ధ కామిక్స్ రెండవ భాగం.

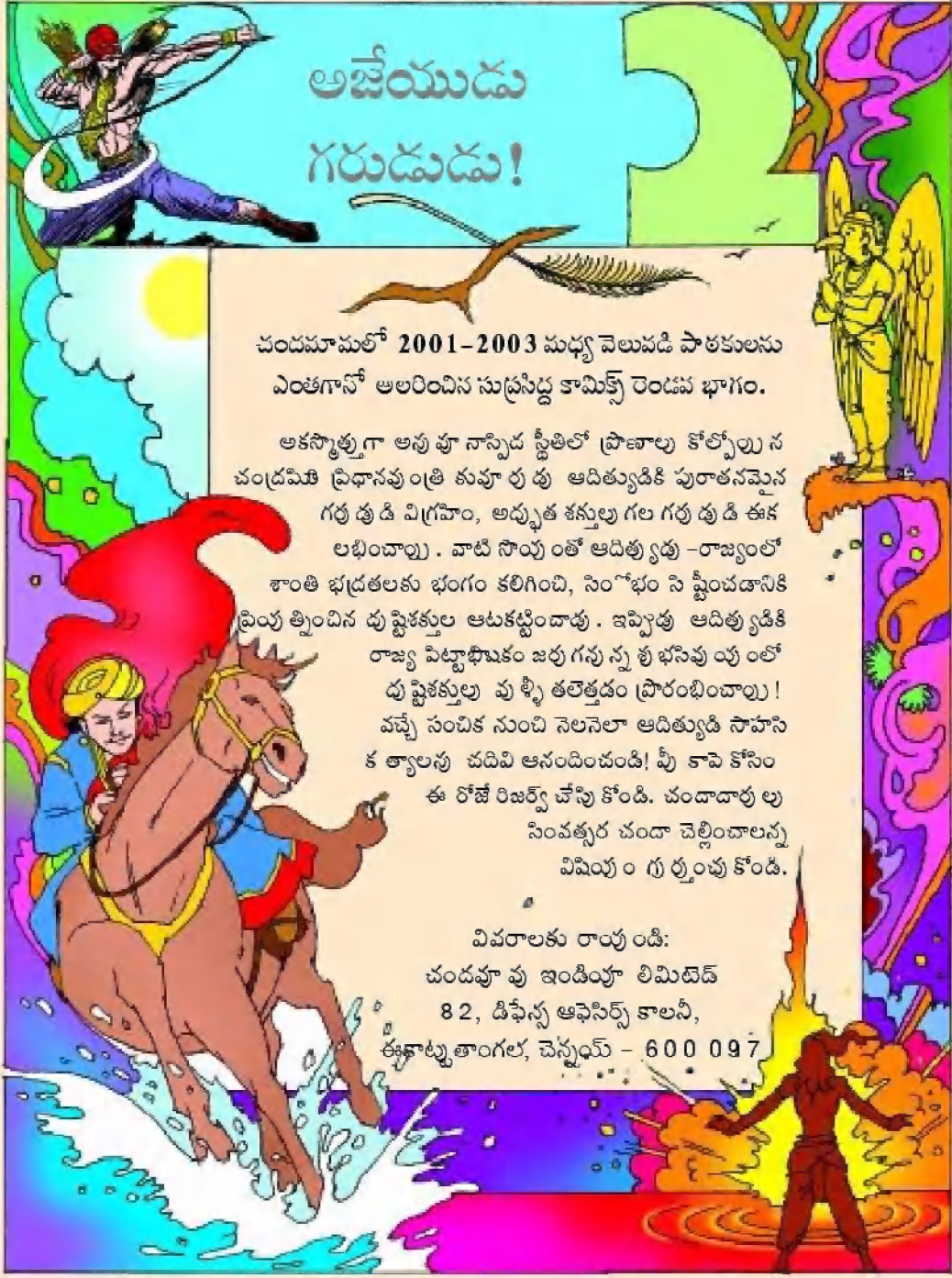
అకస్మాత్తుగా అనుభూతాన్ని నాస్తిక స్థితిలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన
చందమామ ప్రధానపుంత్రి కుమారుడు అదిత్యుడికి పురాతనమైన
గర్భాన్ని విగ్రహం, అద్భుత శక్తులు గల గర్భాన్ని ఈ
లభించాడు. వాటి సాయంతో అదిత్యుడు - రాజ్యంలో
శాంతి భద్రతలకు భంగం కలిగించి, సొంతం సొంతానికి
ప్రయత్నించిన దుష్టశక్తుల ఆటకట్టించాడు. ఇప్పుడు అదిత్యుడికి
రాజ్య పట్టాభిషేకం జరుగనున్న భవిష్యత్తులో
దుష్టశక్తులు వుళ్ళి తలెత్తడం ప్రారంభించాయి!
వచ్చే సంచిక నుంచి నెలనెలా అదిత్యుడి సాహస
కథలు చదివి ఆనందించండి! మీ కామిక్స్
ఈ రోజే రిజర్వ్ చేసికోండి. చందాదారులు
సంవత్సర చందా చెల్లించాలన్న
విషయం గుర్తుంచుకోండి.

వివరాలకు రాయండి:

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,

ఈశాబ్దుతాంగల్, చెన్నై - 600 097

రావణసింహం

5

[వింతజంతు మాతాకారంలో వచ్చిన మాంత్రికుడి శిష్యుడైన జయమల్లు ద్వారా, కేశవుడు బ్రహ్మదండి వూరికి వెళ్ళి రెండు చాలా పెషియాలు తెచ్చి కున్నాడు. తన వుంతశక్తిచేత భూ కుంపితమైన, బ్రహ్మదండి వూరికి వెళ్ళి కేశముతో అన్నాడు. తరువాత తన శిష్యుని పిలిచి, వుంత శక్తిని సాధించి గ్రహించుటగా మన్ను ఏనుగుల కొలనులో కేశముని స్నానం చేయించి తీసి కుర్రమ్మని అమ్మినాడు. తం-వాత-]

బ్రహ్మదండి వూరికి వెళ్ళి అమ్మ వింటూనే జయ వుల్లు కేశముతో చేర్చి పట్టుకుని అక్కణ్ణించి బయట వెళ్ళి. “అంతా నాకు అయ్యో వుయ్యంగా మన్నుది. ఇంత పెద్ద కొండన తన వుంతశక్తిచేత ఈ బ్రహ్మదండిగా తీసిపోయిందా? గలిగిందంటే ఎలా నమ్మటం?” అన్నాడు కేశము.

“వాడు వుంతశక్తిచేత భూ కుంపితమైన చాడంటే నేనూ నమ్మను. నా అన్న వూరికి కొండ కొండ గంధకం లాంటి పదార్థమే దో మన్నుదని. ఆ కారణంగా కొండ అప్పుడప్పుడూ

అదరటం జరుగవచ్చు. అలాంటి సమయంలో బ్రహ్మదండి వూరికి వెళ్ళి అందుకొరకు తన వుంతశక్తి అని ప్రిగల్భాలు కొడుతున్నాడేమో. ఏదీ తేల్చి చెప్పటం కష్టం,” అన్నాడు జయ వుల్లు.

ఆ సరికి ఇద్దరూ కొండ మీద పిల్లంగా మన్ను పిదేశంలో గల ఒక కొలను దగ్గరకు వచ్చారు. వాళ్ళ కొలను నుండి పిల్ల పిల్లలలాగానే, దాని అంపు న మన్ను గ్రహించి సాధించిన వినిపించింది. ఆ మెంటనే జాలు ఆడిస్తూ ఒక సాధించి గ్రహించి బయట వెళ్ళి, వుంత

పేదగా గర్జనచేస్తూ ఒక రాతి ప్రి దికి ఎగిరి నిలబడింది.

“ఇదే ఏను గు ల కొలను , ఆ మొరుగు తు న్నదే పు చ్చుల సీంహం!” అంటూ జయ పు ల్లు పేదగా నవ్వాడు .

“అన్నీ వింతలే! ఈ సీంహానికి ఆహారం చెయ్యటానికి బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడు నన్ను ఇక్కడికి పంపిలేదు గదా?” అను కుంటూ కేశవపు అను వూ నంగా జయ పు ల్లు కేసీ చూ శాడు . జయ పు ల్లు తల ఎత్తి పు చ్చుల సీంహం కేసీ చూ న్నిన్నాడు . సీంహం కోరలు చాచి, పింజా ఎత్తి కర్లకఠోరంగా గర్జించ సాగింది.

కేశవపు సీంహంకేసీ ఓ ణకాలం పిరీ గా చూ శాడు . అది ఏ ని వి షాన్నయి నా రాతి ప్రి ది నుంచి లేచి తన ప్రి దికి లంపుంచ వచ్చని అతడికి అను వూ నం కలిగింది.

కేశవపు ఇలా ఆలోచిస్తూనే విల్లంబు లు పైకెత్తి పు చ్చుల సీంహం తలకు బాణాన్ని గు రి చేశాడు . అతడు వింటితాడు ను బాగా లాగి బాణం వదలబోతున్నంతలో జయ పు ల్లు , ‘ఓంకారి... ఆంకారి... పు గత్తెకట్టు ...’ అంటూ చప్పిన కేశవమకేసీ తిరిగి, “ఏమి టి, ను వ్వా చెయ్యబోతున్నది? నీ బాణంతో సీంహాన్ని చంపిగలననే అను కుంటున్నావా? నేను కట్టువుంత్రింవేసి దానినోరు పూయ బోతున్నాను . అయి నా ఏదీ చూ డ్దాం, బాణం వదులు !” అన్నాడు పేదగా నవ్వాడు .

కేశవపు బాణాన్ని సీంహం తలకు గు రి చేసే వదిలాడు . బాణం రివ్వకుంటూ పొల్లు దాని తలను తాకుతూనే గర్జ పుంట్టూ శబ్దించి, అంతవూ రు గాలిలోకి ఎగిరి కొలను నీటిలో పడిపొల్లుంది.

“చూశావా, నీ బాణం ఒకటి వ థా అయింది తప్పి, సీంహానికి చీపు కుట్టినట్టుయి నాలేదు . ఇది బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడి పంపితు సీంహం. ప్రిపించంలో ఎక్కడా లేని ఈ పు చ్చుల సీంహాన్ని తనే సి స్టించానని వాడు చెబుతుంటాడు. కాని నేను నవ్వును . వాడు వూంత్రికుడేగాని బ్రహ్మాదేవత కాదు గదా? దీన్ని చిన్నపిల్లగా మళ్ళాప్పిడే పిట్టుకుని పేరు ఏ చిరు తపితి చర్మాన్నో కుట్టిమూటాడని నా అను వూ నం,” అన్నాడు జయ పు ల్లు.

“ఒక జంతు మను పు రో జంతు ముడర్మాన్ని తెచ్చి కుడితే, అది దాని శరీరంలో ఎలా కలిసిపోతుంది?” అన్నాడు కేశవపు .

“అయితే, ఒకటి చేసేమూటాడు . ఇది చిన్నపిల్లగా దొరికినప్పిడే దాని శరీరాన్ని

అక్కడా ఇక్కడా కాల్చి మూటాడుతూ. అవి వూనిన తరవాత వుచ్చలయి మూటవి," అన్నాడు జయ వుల్లు.

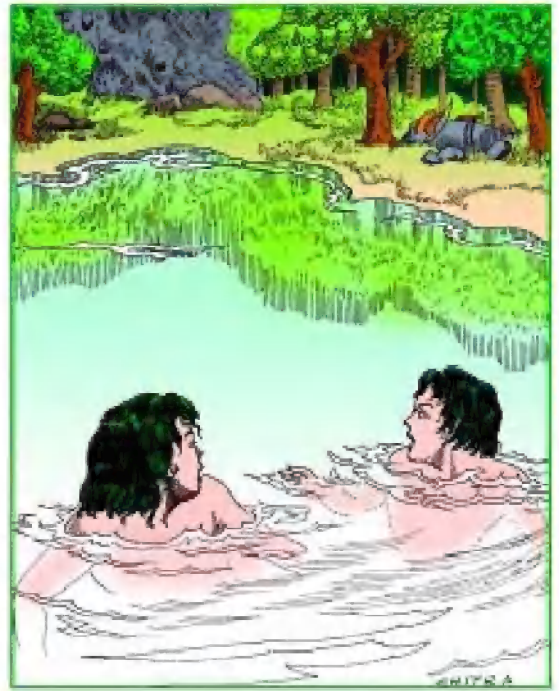
"అలా జరిగితే జరిగిందొచ్చు. అయినా, ఈ చర్చ అంతా ఎందుకు? ఈ సీంహం వల్ల నాకేమీ అపాయం లేదు గదా - ఆ వూట వుండు చెప్పు?" అన్నాడు కేశవుడు కొంచెం మసిగ్గా.

"అపాయం ఏమీ లేదు! ఇన్నెళ్ళుగా వూరికి కుడిశివ్వియ్యి మూడి కుసింపుగా లక్షన వుండుకట్టు మేపు లేననుకున్నావా? చూడు, దాని జోరు ఎలా తగ్గి పోయిందో. ఇంకా పులిలో పీల్చిలా ఆ రాతిపీద బోర్లా పిడుకుంటుంది," అన్నాడు జయ వుల్లు ఎంతో గర్వంగా.

చూస్తూండగానే సీంహం ఒక్కసారి గట్టిగా జూలు విడిచింది, అమతిస్పిన్నట్టు పేదగా నోరు తెరిచి, బల్లిలా రాతిని అంటిపెట్టుకుని పిడుకున్నది. కేశవతన జయ వుల్లు వుండుకట్టికి వుండుకట్టు. నిజంగా వీడు తనకు అనుహితుడైతే, బ్రహ్మాదండి వూరికి కుడి నుంచి ప్రిమాదం లేకుండా తేలిగ్గా పారి పోవచ్చును కున్నాడు.

జయ వుల్లు ఏనుగుల కొలనులో దిగి బుడుంగు బుడుంగు వుని వునుగు తూ, "చూసావేం, కేశవా, దిగు. స్నానం చెయ్యి. వునకొసెం బ్రహ్మాదండిగాడు కనిపెట్టుకుని మూటాడు," అని కేశవేశాడు.

కేశవతన విల్లంబుల్ని కొలను ఒడ్డున పిడవేసి కొలను నీటిలో దిగి స్నానం చెయ్యి సాగాడు. బహిశా తాను స్నానంచేసి తుచి

అయిన తరవాత వూరికి కుడు తనను కాల భృతముకి బలి ఇవ్వాలను కుంటున్నాడని అతడికి తోచింది.

కేశవతన తన సిందేహాల గురించి జయ వుల్లును అడుగు దాను కున్నాడు. కాని, జయ వుల్లు కొలనులో చాలా దూరం పోయి కేరింతలు కొడుతూ ఈతలు వేస్తున్నాడు. కేశవతన వెల్లిగ్గా ఈడుతూ అతణ్ణి సివీ పించి, తన భయాలను గురించి అడిగేందుకు పేదాలు కదిలంతలో, కొలనుకు ఆ వైపు నుంచి, రాళ్ళూరిప్పిలూ దొర్లిపోతున్న ధ్వని, ఆ వెంటనే ఏనుగుల వుంకారాలూ విని పించినై.

"ఏనుగు వుండు కొలనుకు వచ్చిన్నట్టు న్నది?" అన్నాడు కేశవతన.

"దీసారే ఏనుగుల కొలను గదా, వురి ఇండులో స్నానాలు చేసండు కు ఏనుగులు

రాక వు రేం వస్తవన్న కున్నామా” అన్నాడు జయ వుల్లు నవ్వుతూ .

“అలా అయితే, వు ను త్వరగా ఇక్కణ్ణించి పారిపాటటం వుంచది. అవి వచ్చి పిడినవో, వు ను వాటి కాళ్ళకింద పిడితే నావు నియల్ పాతాం!” అంటూ కేశమత్తు ఒత్తు కేసీ గబగబా ఈద సాగాడు .

జయ వుల్లు కేశమత్తు భయం చూసి పేడ్డగా నవ్వాడు . చూస్తూండగానే అర్బు దాద్ర ఏను గుల్లు ఒకదాన్ని ఒకటి తొసి కుంటూ , తొండా లతో కొలను పక్కనవున్న చెట్ల కొమ్మలను అలవోకగా పట్టి విరుస్తూ కొలను ఒత్తుకు వచ్చినై . వాటిని చూస్తూనే జయ వుల్లు బుద్ధుంగ్ర న నీటిలో వు నిగి చప్పిన పేక్య వచ్చి, పేడ్డగా వు లతు పిరిస్తూ, ఇంత బు రుద్ర ఏను గు లకేసీ విసిరాడు . ఆ వు రు ాం

వుంపు వచ్చిన ఏను గు లూ , వాటిని అను సిరించి వస్తున్న ఏను గు లూ ఉన్నచోట నై కదలామెదలక స్థాణువుల్లా అయిపోయినై .

“చూశావా, వు న శక్తి!” అంటూ జయ వుల్లు కేశమత్తు కేసీ పేడ్డ కేకపేట్టి, నిదానంగా ఈదు కుంటూ కేశమత్తు న్న చోటికి వచ్చాడు . కేశమత్తు కి కలిగిన ఆశ్చర్యం అంతా ఇంతా కాదు . నిజంగానే జయ వుల్లు గొప్ప వుంత్రికు డను కున్నాడతడు .

కేశమత్తు ఆలోచనల్ని విసికట్టిన వాడిలా జయ వుల్లు తల వై పి, “నోరూ వార్నూ లేని వు గాలనూ, పిర్రలనూ లొంగదీసి కోగల గటం ఏవుంత గొప్ప శక్తి కాదు . ఇలాంటి స్విల్లు శక్తుల్ని బ్రహ్మాదండిగాడు ఉన్న చోట నుంచి చెల్లూ కాల్నూ కడుమికుండానే న్ని నాల్నూ సింగా ప్రిదర్శించగలడు . రాకాసీలోయ లో

ప్రవేశించి, అక్కడమళ్ళు గొప్పి గొప్పి నిదుర్చు కొట్లగొట్టగల శక్తిని సంపాదించినప్పుడే వునం నిజమైవునం త్రవేత్తలం అమాతాం,” అన్నాడు .

“ఆ రాకాసీలోయ ఎక్కడున్నది?” అని అడిగాడు కేశమూర్తి .

“ఆ సింగతి తెలిస్తే ఇంక కావలసినదే వుంది? అది తెలుపు ని కునేందుకే గదా, నేను ఇంతకాలంగా ఆ బ్రహ్మాదండిగాణ్ణులవిన్ను న్నాను,” అన్నాడు జయపుల్ల .

ఆ వూటలతో కేశమూర్తి గురు శిష్యుల పు ధ్యమన్న వైరానికి కారణం ఏమిటో అర్థం వుండు పోయింది. ఆ రాకాసీలోయ లో మళ్ళు నిదుర్చు లో లేక... వాళ్ళ అస్త్రకల్లో సంపాదించు కునేందుకు తన వాళ్ళకు సాయపడా లన్న వూట!

జయపుల్ల పేపెట్టతో ఒంటిని శ్రద్ధంగా తుడుపు కుని, కేశమూర్తికి తిరిగి, “ఊ, త్వరగా కానీయ, బయలుదేరు దాం,” అన్నాడు . కేశమూర్తి కూడా ఆదరాబాదరా ఒళ్ళు తుడుపు కుని, విల్లంబులు తీసి కుని బయలుదేరాడు . జయమల్లురెండడుగులు వేసి చప్పిన ఆగిపోయి, “పాపం, ఆ ఏనుగులు గొంతెండిచ్చు, వునకు ఏం మ్మొంది!” అంటూ వెనుదిరిగి ఏదో మంత్రం చదివి, “ఏయ, గజరాజులూ, ఇక పురుగు కొలను లో దిగవచ్చు,” అంటూ అరిచాడు .

ఎవరో ఆజ్ఞ ఇచ్చినట్లుగా ఏనుగులు గుంపిగా వుండు కు కదిలి కొలను లోకి దూకినెప్పుడు జయపుల్ల అక్కడమళ్ళు ఒక చిన్నరాతిని చేతిలోకి తీసి కుని, పుచ్చల

సీంహానికేసి విన్ను గురు తూ, “ఇక ను మ్మకూడా నీ కంకణం ప్రారంభించు,” అని అరిచాడు . సీంహం ఎగిరి రాతి మీద నిలబడి చెవులు దిబ్బిల్చు పిడేలా గర్జించటం మొదలు పెట్టింది. ఆ గర్జన వింటూనే కొలను లోని ఏనుగులు తొందలెత్తి పేదగా వుంకారనాదం చేసినై.

“నేను కొలను కు స్నానానికి వచ్చిన రోజల్లా ఇదే వరసి. ఆ ఏనుగులూ, ఈ సీంహం ఇలాగే గంటల తరబడి కవ్వించు కుని, చివరకు వేటిదారిన అవి పాతవి,” అన్నాడు జయపుల్ల ఎంతో తప్తగా.

జయపుల్ల ధోరణి కేశమూర్తికి చిరాకు తెప్పించింది. తనకు ఇక కొద్ది గంటల్లో వూరితికుడివల్ల ప్రివూదం రాబోతున్నది. జయపుల్ల కేవల చీపు కుట్టినట్లుగా నా లేదు .

“వు న ఇద్దరం ఈనాటి నుంచీ స్వచ్ఛతల వుని చెప్పావు. అయినా, నాకు కలగనున్న ప్రివూదాన్నించి కాపాడేందుకు నువ్వు ఎలాంటి ప్రయత్నం చేస్తున్నట్టు లేదు,” అన్నాడు కేశవడు.

జయపుల్లి తలవెత్తి కొండ పేటాగాని కేసీ చూశాడు. అక్కడ ఒక పేద బండరాయి నావుకుని బ్రహ్మదండి వూరికి తవు కేసు చూస్తూండటం అతనికి కనిపించింది. వెంటనే జయపుల్లి కేశవణ్ణి హేచ్చరిస్తూ, “నువ్వంత పేదగా చూట్టాడకు. వాడివి పావు చెవయ్య. నీకు ప్రివూదం కలగకుండా కాపాడటం నాకూ ఎంతో అవసరం. రాకాసీ లోయలో ప్రవేశించేందుకు అర్హుడవడో బ్రహ్మదండిగాడితో పాటు, నేనూ ఈ రోజునే తెలుపుకున్నాను. నీవు జంతువు దవయ్య వుచ్చ-పిడగ విప్పిన పావు చూసే తరవాత వాడు ఎంత నింతోపిడ్డాడో చూశామాగా? ఈ రాత్రి నీకు ఏదో శక్తిని ఆవహింపించే, ఆ రాకాసీలోయకు వెళ్ళేదారి, అక్కడ ఉన్న నిధిసోపాల సింగతి నీ చేత చెప్పిస్తాడు. ఆ వివరాలేవో తెలిసిన వున్నావు. ఇప్పుడు నువ్వు వాణ్ణి

వు రోలోకానికి పిలువద్దాం, భయపడకు!” అన్నాడు.

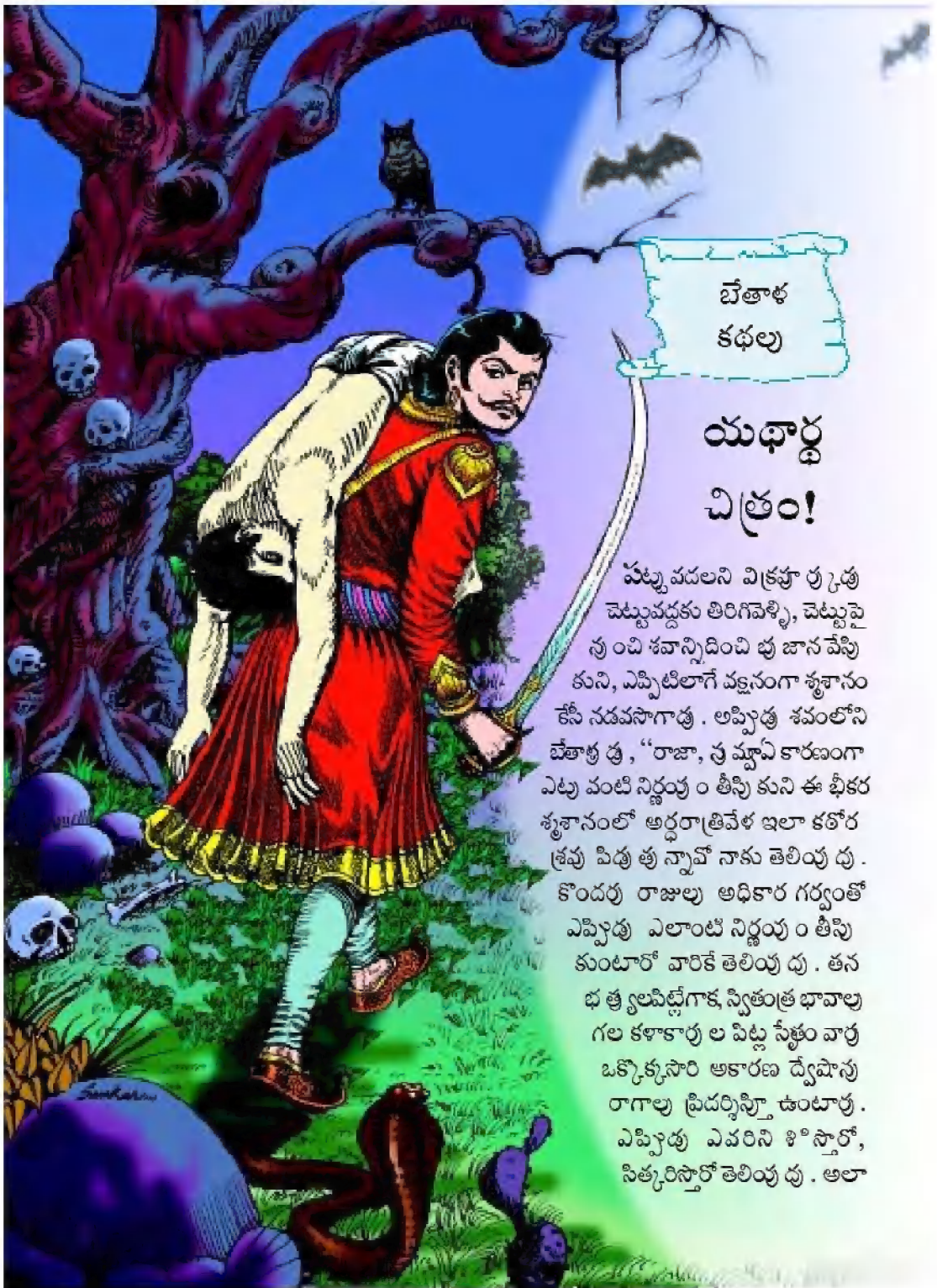
“వు నకంటే వుందే వాడు జాగ్రత్తపడి, వున్న వాడు పిరలోకయాత్ర చేర్చాడు? ఆ సింగతాలోచించావా?” అన్నాడు కేశవడు.

“వాడాపని చేయలేదు. వాణ్ణిప్పిడు ధన పీశాచీ, కీర్తిభూతం పట్టి వెడిస్తాన్నవి. అందు వల్లే వాడిలో ఇంగితజ్ఞానం లోపించింది. అలా కాకపోతే, వాడు నమ్మివు న ఇద్దర్నీ ఇలా కలిసేకట్టుగా తిరగనిచ్చే వాడు కాదు,” అన్నాడు జయపుల్లి.

కొండపై దరాతి పక్కన నిలబడి వాళ్ళ కేసు చూస్తూ బ్రహ్మదండి వూరికి పేదల ప్రియ చిరునవ్వు కదలాడింది. వెంటనే వాడు ఉత్సాహంగా చెయ్యి, “శిష్యా జయమల్లా, కేశవా! వచ్చేప్పిడు ఇన్ని ఎండు దిరిశెన పిల్లలూ, ఇన్ని వెలగపుల్లలూ-సమపాళ్ళలో పట్టుకు రండి. కాలభైరవడు ఆకలితో నకనక లాడిపోతున్నాడు. పాపం, వెయ్యి సంవత్సరాల కొక్కసారి వూత్రవు ఈ ఉపాసకుల ఊడలపురికి ఆకలివేస్తుంది!” అని కేశ పట్టాడు.

-(ఇంకామాది)

బేతాళ
కథలు

యథార్థ చిత్రం!

పట్టువదలని ఏకపూర్ణుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదింపి భుజానవేసి కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానం కేసి నడవసాగాడు. అప్పిడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, న్రమ్యవకారణంగా ఎటువంటి నిర్ణయం తీసి కుని ఈ భీకర శ్మశానంలో అర్ధరాత్రివేళ ఇలా కఠోర శ్రమ పిడుతున్నావో నాకు తెలియదు. కొందరు రాజులు అధికార గర్వంతో ఎప్పుడు ఎలాంటి నిర్ణయం తీసి కుంటారో వారికే తెలియదు. తన భత్యులపట్లగాక స్వతంత్రభావాలు గల కళాకారులపట్ల స్వేతువారు ఒక్కొక్కసారి అకారణ ద్వేషాన్ని రాగాలు ప్రిదర్శిస్తూ ఉంటారు. ఎప్పుడు ఎవరిని శిస్తారో, సత్కరిస్తారో తెలియదు. అలా

వు తిప్పుంచిన అధికార దర్పంతో అయోమయం
యానికిలోనై, విచారహీనంగా పిరిస్పిర
విరుద్ధ నిర్ణయాలు తీసి కున్న ఉగ్రసీంహి
దనే రాజు కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియ
కుండా, ఎను, "అంటూ ఇలా మొసగాడు:

జయంతిమిత్రసీంహాసి నాన్ని అధిష్టించిన
ఉగ్రసీంహి త్ర దేశం పాలకుడేగాని, పిరు
కొప్పే. కొలు మతో కూర్చున్నా, అంతఃపథంలో
ఉన్నా, ఎప్పుడూ కోపావేశంతో ధువు ధువు
లాడుతూ ఉండేవాడు. చిన్న చిన్న తప్పులు
చేసినవారికి సేతుం కఠిన శిక్షలు విధించేవాడు.
ఎప్పుడూ ఏ కారణంగా ఎలాంటి శిక్ష పడు
తుందో అని రాజోద్యోగం భయపడుతూ
ఉండేవారు.

ఒకసారి ఉగ్రసీంహి డికి తన చిత్రపటం
గీర్చింపుకోవాలన్న కోరిక కలిగింది. ఆ
సింగతి తెలియగానే పిలువ ము చిత్రకారులు

రాజధానికి రాసాగారు. అప్పుడే రాజు అంతలో-
తన చిత్తర ము సిరిగా గీసినవారికి వెయ్యి
వరహాల బహిషితి ఉంటుందనీ, చిత్రం
తనకు నచ్చకపోతే పది కొరడా దెబ్బలు శిక్షగా
పిడుతుందనీ ప్రకటించాడు. దాంతో రాజు
గారి కోపిగుణం ఎరిగినవారు కావడం వల్ల,
సివుర్ణలైపు చిత్రకారులు సైతం వెనక్కు
తగ్గారు.

ఆ సివు యంలో నాగవర్మ అనే సి ప్రసిద్ధ
చిత్రకారుడు రాజు చిత్రపటాన్ని గీస్తానని
పుంధుకు వచ్చాడు. రాజభవంతికి సివు
పింట్లోనే నాగవర్మకు బసి ఏర్పాటు చేయ
బడింది. రాజభవంతిలోని ఒక గదిలో నాగ
వర్మ చిత్రం గీసే పనిని మొదలు పెట్టాడు.
రాజు ప్రతిరోజూ కొంత సివు యం అతనికి
కేటాయించేవాడు.

నాగవర్మ కొన్ని రోజుల పాటు ఏకాగ్రతతో
పనిచేసి, తుది మెరుగులు దిద్ది చిత్రాన్ని
సిభకు తీసి కువచ్చాడు.

చిత్తర ము తలగించి చూడగానే రాజు,
"నవ్వా అని చిత్రకారుడేనా? ఈ చిత్రం
నాదిగా లేదు!" అని పుండిపడ్డాడు.

సిభకులు కూడా ఆ చిత్రాన్ని చూసి,
అంతగొప్ప చిత్రకారుడు ఇలా గీశాడేమిటా
అని అశ్చర్యపడ్డారు.

బహిషితి లభిస్తుందని ఆశించిన నాగ
వర్మ, పది కొరడా దెబ్బలు శిక్ష అనుభవించి,
అవమానభారంతో అక్కడినుంచి వెళ్ళి
పోయాడు.

కొన్ని రోజుల తరవాత విజయం దనే ఒక
య్య వచిత్రకారుడు రాజును దర్శించి, "తవు

చిత్రం గీయూ అనే కోరికతో వచ్చాను. దయ చేసి అన్న పు తించండి,” అని వేడు కున్నాడు .

“చేతకాని వాళ్ళప్పు ంపు నిలబడి చిత్రం గీర్చు ంపు కోవాలంటే నాకు పిరవ చిరాకు. సిరిగ్గా చిత్రం గీయలేకపోయావో రెట్టింపు శిక్ష అంటే ఇరవై కొరడా దెబ్బలు, ఇష్టమేనా?” అని గద్దించి అడిగాడు రాజు.

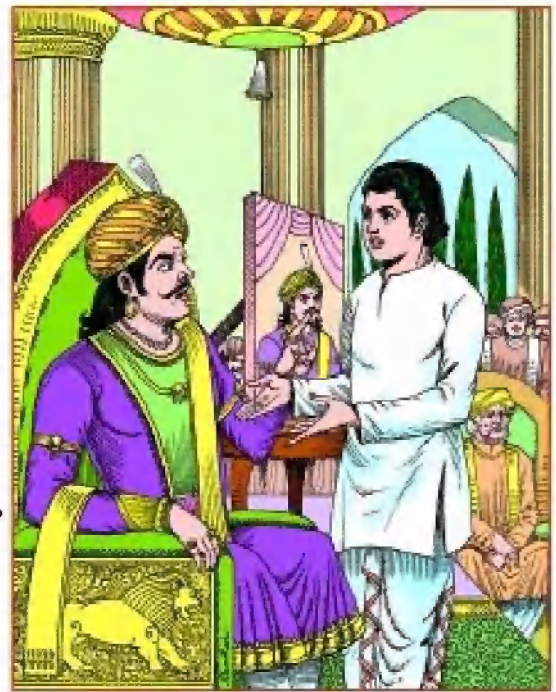
“ఇష్టమే, పు హరాజా,” అని చెప్పి, విజయ్యు డు ఆరోజునుంచే పనిని మొదలు పెట్టి, వారులో చిత్రాన్ని గీయ డం పై రైడేసి, కొల్ల మా తీరిమన్న రాజు సిపు ానికి తీసి కువచ్చాడు .

ఆ చిత్రాన్ని చూ సీ రాజు ఆవేశంతో ఊగి పోతూ , “నన్నంత క్రూరంగా చిత్రీకృతా? ఎన్ని గుండెలు నీకు?” అని ప్రశ్నించాడు.

“పు ంచండిపు హరాజా, తప్ప రి యథార్థ చిత్రాన్ని గీయ డవు నా ఉద్దేశం. ఒకలేడి నీళ్ళ తాగేప్పిడు కూడా బెరు రు బెరు రు గా పిరిసిరా లను గవు నిస్త్రి ఉంటు ంది. పిత్రి ప్రిశాం తంగా కూర్చున్నప్పిడు కూడా కళ్ళల్లో ఎర్ర జీరలతో భయ ంకరంగా ఉంటు ంది. అవి వాటి సిహజలణాలు . చిత్రకర్త డు ఎప్పిడు ఈ సిహజత్వాన్ని ఎస్మిరించకూడదు ,” అన్నాడు విజయ్యు డు వినయ ంగా.

“అలా అని, నన్నంత క్రూరంగా చిత్రీకృతా? నేను కావాలంటే నీతల తీర్చి ంచగలను తెలు సా?” అని మ్రి ంకరించాడు రాజు.

“తెలు సి పు హరాజా. అర్చి తే, నిజమేమి కళాకర్త డు ఎప్పుడూ సత్యాన్నే చెబుతాడు. సిత్వాన్ని విశ్వసించే వాడికి భయ ం అన్నది ఏకోశానా ఉండదు . అర్చి నా, నాదొక విన్నపిం. మీ రొక నిర్ణయా నికి వచ్చే మ్మ ంపు ఆ చిత్ర

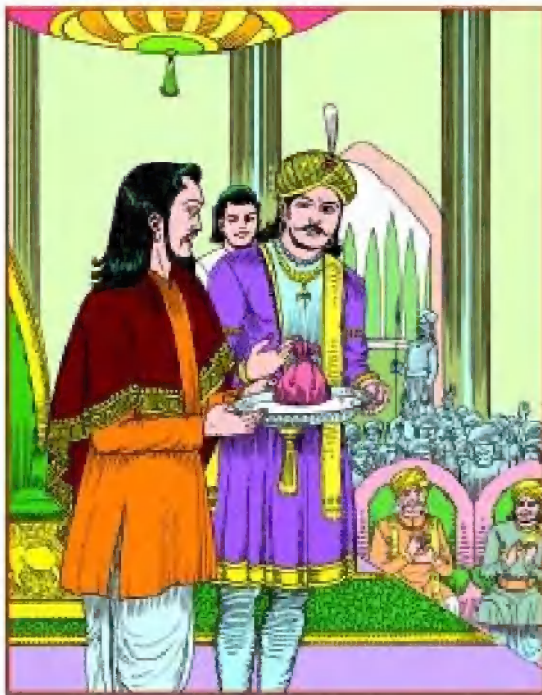

పటాన్ని సిభికులకు చూపీ, వారి అభిప్రాయ ం కూడా తీసి కోవడం సిప్పు చితం,” అన్నాడు డ డమైస్థ కంఠస్వరంతో.

రాజు సిభికులకేసి తిరిగి, “ఈ చిత్రం నాలాగా ఉందా?” అని అడిగాడు .

చిత్రం మ్మ పూర్తైలా కొపింగా నిలబడ్డ రాజులాగే ఉండడంతో సిభికులు కాదనలేక పొయ్యారు . అర్చి తే, అమనుబే రాజుగారి ఆగ్రహానికి గ్రి రికావలసివన్నుందన్న భయ ంతో వక్షనంగా ఉండిపోయ్యారు .

కొంతసేపటికి వ డ్దమ ౧౬, “పు హరాజా, ఈ చిత్రాన్ని ఇలా గీయ డంలోని ఔచిత్యం గ్రి రించి చెప్పలేనుగాని, ఈ చిత్రం అచ్చం తప్ప రిలాగే ఉంది. తప్ప ర్తూ పింతో పొట్టు , తప్ప హావభావాలనూ , సిహజలణాలనూ , వ్యక్తిత్వాన్ని య థాతథంగా, ప్రిస్పృటంగా ప్రితిబింబిస్తోంది!” అన్నాడు గంభీరంగా.

ఆ మాటకు ఆమోద సూచకంగా, సభికుల నుంచి హర్షధ్వనాలు వినిపించాయి .

రాజు ఒక్కణం ఉలిక్కిపెట్టాడు . హడామడిగా విజయుడికి మెయ్యి వరహాలిచ్చి పంపేసి, అతడు గీసిన చిత్రపటాన్ని తన గదిలో పేట్టించాడు .

ఆ తరువాత ఆలోచనలో పడ్డ రాజు, ప్రితి రోజూ నిద్రలేవగానే ఆ చిత్రాన్ని ఒకసారి చూసేవాడు . ఆ చిత్రంలో లాగా తాను కోపిష్టిగా, వికారంగా ఉండకూడదన్న కుని రోజంతా ప్రశాంతంగా ఉండడానికి ప్రయత్నించసాగాడు . ఎప్పుడైనా కోపం వచ్చినా చిత్రపటాన్ని గుర్తించే కోగానే, అది నీళ్ళ చల్లిన పొలపోంగ్ర లా తగ్గిపోయేది . ఆ విధంగా కొన్నాళ్ళకు రాజులోని పీచ్చికోపం పైర్తిగా తగ్గిపోయింది . దాంతో విజయ్య ణ్ణి పిలిపించి వుళ్ళి తన చిత్రపటం గీయ వున్నాడు .

అందు కు విజయ్య డు , “వు హారాజా, ఇప్పిడు తవు చిత్రపటం గీయ వలసింది నేన కాదు ; నాగవర్మ తవు ర్త అన వు త్తొ, అతడు తవు చిత్రాన్ని అదృష్టంగా చిత్రించగలుడు . అంతెందు కు? అతడు మొదట గీసిన చిత్ర పటాన్నే ఇప్పిడు తవు ర్త ఒకసారి తిలకించండి . అందు లోని ప్రశాంత గాంభీర్యం, ఆ చిత్రకారు డి అద్భుత కళానైపుణ్యం తమకే అవగతవు మతాయి ,” అన్నాడు .

తోటి కళాకారు డి పిట్ల విజయ్య డికున్న అభివృ నాన్ని అభినందించిన రాజు, నాగవర్మ తొలు తగీసిన చిత్రపటాన్ని తెప్పించి చూ శాడు . నాగవర్మ అద్భుత కళానైపుణ్యాన్ని ప్రశం సీస్తూ, అతన్ని పిలిపించి ఆస్థాన చిత్రకారు డి పిదవినిచ్చి ఘనంగా నిత్యరించాడు .

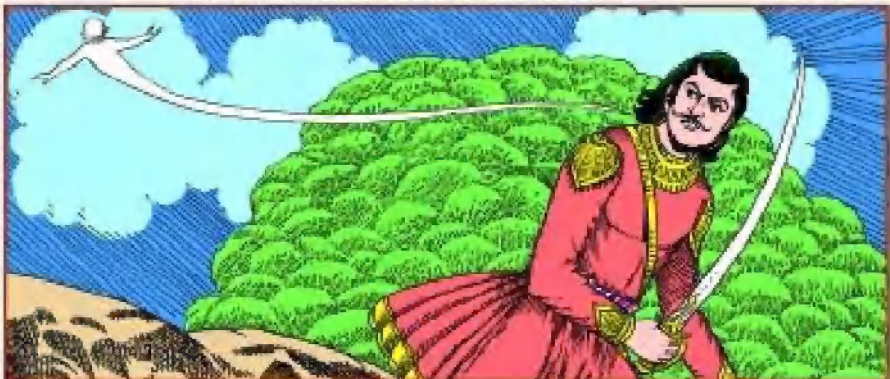
బేతాళ్ళ డు ఈ కథ చెప్పి, “విజయుడు తన చిత్రాన్ని పూ రంగా చిత్రించాడని వు ండి పిడ్డ రాజు ఉగ్రసింహి డు , వుళ్ళి విజయ్య డి చేతే తన చిత్రాన్ని గీయి ంచు కోవడానికి నిర్ణయి ంచడం; తన చిత్రాన్ని సిరిగ్గా గీయ లేదని కొరడా దెబ్బల శిక్ష విధించిన నాగ వర్మను పిలిచి అదే చిత్రం గీసినందు కు అతన్ని నిత్యరించడం విచిత్రంగా లేదా? అవి, ఆయ్ నలో కర్త డు గట్టిన నిరంకుశభోర ణికి, విచ ణారాహిత్యానికి దర్పణం పిడు తు న్నవి కదా? ఆ ఇద్దరు చిత్రకారు లు గీసిన చిత్రాలలో ఉత్తమమైనదేదో నిర్ణయి ంచలేని గందరగోళంతోనే రాజు ఉభయ్ లనూ సిత్య రించాడన్నది న్ని స్పష్టం కాదా? ఈ సిందే హాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పక పోయా వోనీ తల పిగిలి పొతు ంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రమార్కుడు, “రాజు ఉగ్రసేం
హి థు మొదట ఆగ్రహస్వభావుడేగాని, ఆ
తరవాత జరిగిన సంఘటనలు ఆయనలో
వుంచి మార్పును తీసుకువచ్చాయి. మొదట
తన చిత్రాన్ని పూరంగా గీశాడవు కున్న
విజయ్యుణ్ణి కఠినంగా శించాలను కున్నాడు.
అయితే, వద్దవుంటి, సిభాసిధుల అభి
ప్రాయంతో సీపిజ్జులేక అతన్ని బహువు తితో
సిత్కరించక తప్పింది కాదు. అయితే, ఆ
తరవాత నింపాదిగా ఆలోచించడంతో-లోపం
విజయ్యుడు గీసిన చిత్రంలో లేదనీ; కోపి
స్విభావంగల తనరూపంలోనే ఉందనీ గ్రహీ
చడం వల్లే, అదే చిత్రకారుడి చేత వుళ్ళీ తన
చిత్రాన్ని గీయించుకోవాలని ఆశించాడు.
మొదట నాగవర్మచిత్రించిన తన చిత్రాన్ని
ఆగ్రహవేషంతో మళ్ళీ రాజు చూసీ, అందులో
వుచ్చుకు సేత్రం తన దర్పం, దంభం కని
పించక పోయేసరికి అశాభంగానికి లోనై
నాగవర్మను శించాడు. తవు రాజును ఏనాడూ
శాంతస్విభావిగా చూసీ ఎర్ర గర్మ గనక, సిభా
సిధులు సేత్రం ఆ చిత్రాన్ని హర్షించలేక
పోయారు. రాజు శాంత స్విభావిగా చూరిన

తరవాత, ఆ చిత్రాన్ని చూసీ మృదు అందులోని
శాంతగాంభీర్యం ఆయన్ను గుడ్డిచేసింది.
అందుకే దానిని గీసిన నాగవర్మను ఘనంగా
సిత్కరించాడు. వుంచినీ, గొప్పితనాన్ని గుర్తించి
చాలంటే చూసీవారిలో సేత్రం అవి ఎంతో
కొంత ఉన్నప్పటి సాధ్యం. ఇక చిత్రకారుల
విషయానికి మళ్ళీ ఇద్దరూ గొప్పివారే. ఉన్నది
ఉన్నట్టు చూసీ యధార్థ చిత్రరచనలో విజ
య్యుడు అందెవేసినచేయి. ఉన్నదానిలోని
లోపాలను నివరించి, ఎలా ఉంటే ఉత్తమంగా
ఉంటుందో ఊహించి కళాకాశలంతో చిత్రించ
గల ప్రతిభాశాలి నాగవర్మ. అందుకే రాజును
అదర్శపాలకుడికి ఉండవలసిన శాంత గుభీర
లణాలతో చిత్రించాడు. చిత్రకారుల వ్రత మణి
సిత్కరించడంలో రాజు పిరిణతి, పిరిపిక్వతా,
సినిశిత పిరిశీలనా ద స్థి ద్యోతకవు మళ్ళీ
న్నాయే తప్పి, గందరగోళం, విచణారా
హిత్యం కామూ’ అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ
గానే, బేతాళుడు శవంతో సిహ మాయమై,
తిరిగి చెడ్డక్కాడు. - (కల్పితం)

[ఆధారం : కాశీభట్ట శశికాంత్ రచన]

బీహార్ జానపద కథ

యువరాజుకు సాయపడిన ఎలుకలు చీమలు!

ఓకానొమ్మోత ప్రతాపఘడ్ రాజ్యాన్ని వ్రాణాండ్ర ప్రతాపిహనే రాజు పాలించేవాడు. అయిన ప్రజలను కన్నబిడ్డల్లా భావించి ప్రజారంజకంగా రాజ్యపాలన సాగించేవాడు. అయిన కొడుకు ప్రతాపివర్మకర్త షాహి దుర్ముఖుడు, పురువు స్వభావమూ కావడం వల్ల ప్రజలు యువకుడైన అతన్ని ఎంతగానో న్యాయించేవారు. అతడు జంతు మాంసాన్ని తింటూ అమితమైన ప్రేమ చూపే

వాడు. పుంచి విలు కాడె అయి నమ్మిటికీ వేటాడడానికి వెళ్ళేవాడు కాదు.

ఒకనాడు పురుగుల పరిదేశాన్ని రాజును చూడడానికి వచ్చారు. వారు తమకు పూర్వ విలక్షణమైన శక్తులు ఉన్నాయని చెప్పారు. వారు చేశామని చెప్పకున్న సాహసిక త్యాగపు గురించి విన్న ప్రతాపివర్మ చాలా ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ పురుగులలో ఒకడు చాలా గొప్ప విలు కాడు. ఎంత ధూరంలో ఉన్న దాన్ను నా తాను ఉన్నచోటి నుంచే కొట్టగలడు. రెండవ వాడు వాయు వేగంతో పరిగెత్తగలడు. మూడవ వాడు ఎవరూ చూడలేని ఎంత ధూరంలో ఉన్న వస్తువునైనా స్పష్టంగా చూడగలడు.

వారి ధూటలను వింటూ కొంతసమీచారితో గడిపిన యువరాజు ప్రతాపవర్మకు వారి వెంట వెళ్ళి కొన్నాత్మ దేశాటన చేసేరావాలన్న కోరిక కలిగింది. అందుకు తండ్రి అనుమతిని కోరాడు.

తన కుమారుడు రాజ్యాన్ని వదిలి వెళ్ళడం ఇష్టం లేక రాజు మౌనం వద్దన్నాడు.

అయితే వచ్చిన అపురుగుల వాయు

రాజును కంటిని రెప్పలా కాపాడి

తీసి కువచ్చి అప్పగించగల

పునిహాపు ఇచ్చాక యువరాజు

వారి వెంట వెళ్ళడానికి రాజు

సిచ్చుతించాడు. పురుగుల తెల్ల

వారగానే యువరాజు కొత్త పుత్ర

లతో దేశాటనకు బయలుదేరాడు.

చందమామ

వాళ్ళు కొంతదూరం వెళ్ళాక, ఒక ఎలుక బురదగుంట నుంచి పేక్కి రాలేక కొట్టునిట్టాడతూ ఉండడం యీ వరాజు కంటబడింది. అది పైకి రావాలని పైకెక్కడానికి ప్రయత్నించినప్పటికీ, బురదగా ఉన్న గట్టు జారడం వల్ల పుళ్ళీ నీళ్ళల్లో పడిపో సాగింది. యీ వరాజుకు ఆ ఎలుక పొద జాలి కలిగింది. ఒక బాడాన్ని కొలను లోకివదిలాడతూ, దాన్ని పట్టుకుని ఎలుక పి నానా సింగాపేక్కి ఎక్కి వచ్చింది.

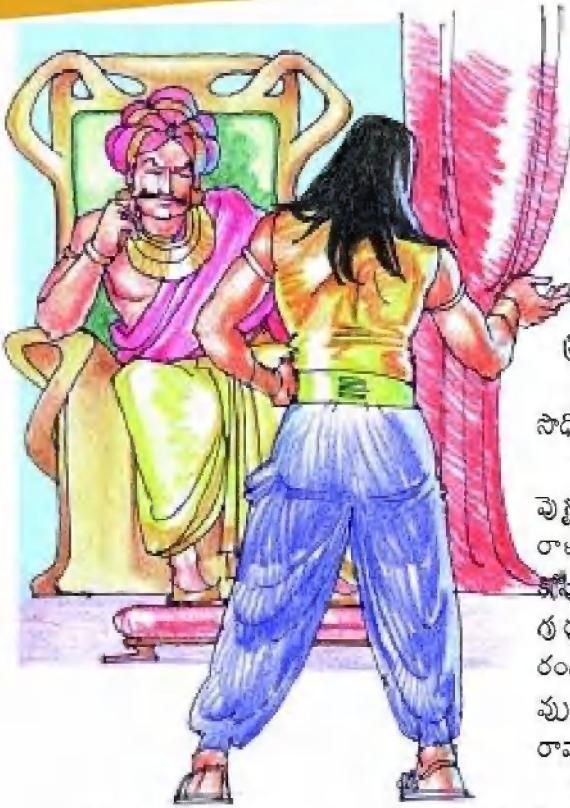
ఎలుక కత్తణ ఉప్పొంగే యీ వరాజు మోమును చూస్తూ, “నా ప్రాణాలూ కాపాడినందుకు చాలా క థజ్జతలూ యీ వరాజా! నేను ఎలుకల రాజ్యం చూహా రాజాన. ఈ ణం నుంచి నా రాజ్యంలోని ఎలుకలన్నీ, పీలిచినప్పటికీ వచ్చి ప్రి కు సాయం వుందించడానికి సిద్ధంగా ఉంటాయి. చూ సాయం అవసరమైనప్పుడు ప్రి ర్త నేలపై పిడు కుని నా పేరు చెబితే చాలు. మరుక్షణమే ప్రి నుండరు ప్రి ని ను “లో ఉంటాం,” అన్నది.

యీ వరాజు ఎలుక కేసీ చూస్తూ వుండ హాసం చేసే వుండు కు సాగాడు. నలుగురు ప్రి త్రులూ మరికొంత దూరం వెళ్ళాక, వరు సీలు వరుసలుగా వెళుతున్న చీమల బారును యీ వరాజు చూశాడు. అప్పడే పక్క ఇంటి నుంచి వెలుపలికి వచ్చిన ఒక పెద్దమనిషి అక్కడ చీమల న్న సింగతి గవు నించకుండా బించెడు నీళ్ళు వాకిట్లో కుప్పరించాడు. దాంతో కొన్ని చీమలూ నీళ్ళల్లో కొట్టుకుపోయాయి. మరి కొన్ని చీమలూ నీళ్ళ నుంచి బయట పడడానికి ఎంతగానో ప్రియత్నించసాగాయి.

దానిని చూసిన ప్రతిపివర్త, దామిలను న్న చెట్టు నుంచి పేద్ద పేద్ద అకులను కోసే నీళ్ళ ప్రి దవేశాడు. ప్రాణాలతో ఉన్న చీమలూ అకుల ప్రి దికి చేరాయి. అప్పడే వీచిన గాలికి అకుల కొట్టుకుపోయి పోడిగా ఉన్న నేల ప్రి ద పిడ్డాయి. పిరవూ నందం చెందిన చీమలు, “యువరాజా! ప్రి వేల ను ఈ జన్మకు ప్రి రిచిపావు. ప్రి కెప్పి డైనా చూ అవసరం ఏర్పడితే, ప్రి వ్రిల్లి తలుపు కుని వూరు సార్లు చప్పిట్లు కొడితే చాలు. ప్రి ణవే ప్రి వ్రి వచ్చి వూరవలూ అందించ గలం,” అన్నాయి.

పురు నాటికల్లా యీ వరాజు, అతని ప్రి త్రుల చంద్రానధు పిరిపాలిస్తూ చంద్రమిత నగ రాన్ని చేరు కున్నాడు. అనాటి రాత్రి గడపిడానికి ఒక సిత్రంలో దిగాడు. అప్పటి వారికొక విచిత్ర

విషయం తెలియ వచ్చింది. ఆ రాజ్యాన్ని పాలించే చంద్రునిని పరపు క్రూరుడనీ, అందమైన తన కుమార్తె చంద్రవ తిని వివాహాహ్లాదానికి వచ్చే రాకుమారులకు అసాధ్యమైన మూడు పిర్రలు పెడతాడనీ, అందులో ఓడిపోయిన వారిని ఖైదు చేస్తాడనీ తెలియ వచ్చింది. ఇప్పటి వరకు అలా వచ్చిన పిల్ల ముఠా రాకుమారులు ఖైదు పాలయ్యారు. ఆ సంగతి విన్న యువ రాజు ప్రితాపివర్యుడు రాజు పద్మ ఖైదీలుగా ఉన్న రాకుమారులకు తప్పక విడుదల కలిగించాలని నిర్ణయించాడు.

పురుషాడు తెల్లవారగానే ప్రితాపి వర్యుడు చంద్రుని రాజుని దర్శించి, ఆయన కుమార్తెను

వివాహాహ్లాదానికి వచ్చానని చెప్పాడు. ఆ హాట వివాహానికి రాజు చంద్రునిని కారాగారంలో ఖైదీగా పుగ్గడానికి పురక రాకుమారులు వచ్చాడన్న ఆనందంతో లోలోపల నవ్వుకున్నాడు. తన కుమార్తెను వివాహమాడాలంటే పూర్తి ఘనకార్యాలను సాధించాలని ప్రితాపివర్యుడు చెప్పాడు.

ప్రితాపివర్యుడు అందుకు సిద్ధుడై తన సాధించులసిన మైదానాన్ని విడిచి అడిగాడు.

“హేమలయ పర్వత సాను ముఖ్య అందమైన పిల్ల ముఠా ముఖ్యులు పై న్నాయి. యువ రాణి తలలో పెట్టుకొడానికి వాటిని సమస్తాన్ని కుని రావాలి. అయితే, ఒక విషయం గుర్తుంచుకో. స్త్రీ ర్యర్యు సాకగానే ఆ ముఖ్యుల రంగు వెలిసిపోతుంది. అందువల్ల తెల్లవారక ముందే నువ్వు ముఖ్యులను ఇక్కడికి తీసి కుని రావాలి,” అన్నాడు రాజు.

ఇది అసాధ్యమైన కార్యం. ఎక్కడో ఉన్న హేమలయ లకు వెళ్ళి, అక్కడున్న పసుపు రంగు పువ్వులను వెలికి కోసుకుని తెల్లవారక ముందే ఇక్కడికి తీసి కుని రావడం అన్నది ఎవరికి సాధ్యం? ప్రితాపివర్యుడు తన మిత్రులను సంప్రదించాడు. సిద్ధురంగు ఉన్న ముఖ్యుల ముఖ్యులు మిత్రులు, ఆ ముఖ్యులు ఉండే చోటును స్పష్టంగా చెప్పాడు. వాయువేగంతో పరిగెత్తగల మిత్రులు, “విచారించకు మిత్రులు, నేను ఇప్పుడే వెళ్ళి ఆ పువ్వులను తెచ్చి నీకు ఇస్తాను,” అంటూ వెళ్ళాడు. ఆ తరువాత ప్రితాపివర్యుడు మిగిలిన ఇద్దరు మిత్రులు, రాత్రి దిగిన సత్రంలోకి వెళ్ళి బస చేశారు. అర్ధరాత్రి సమయంలో ఒక మిత్రుడు, “నువ్వే మిత్రుడు

హీమా లయూ లకు వెళ్ళి, పువ్వులను కోసుకుని తిరిగి వస్తున్నాడు ,” అన్నాడు .

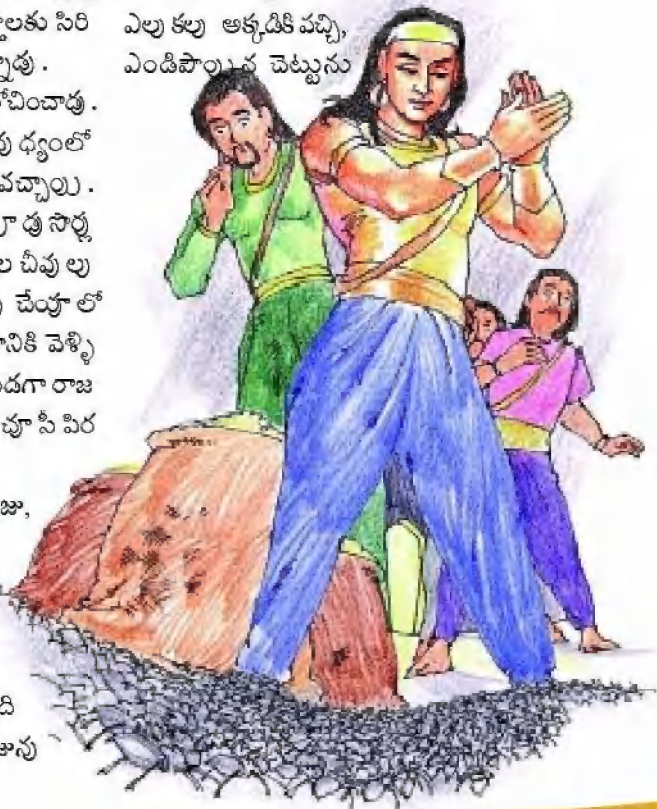
అను కున్న ప్రికారం అతడు తెల్లవారేసిరికి మిమ్మలతో తిరిగివచ్చాడు . ప్రితాపివర్మ మిమ్మలతో రాజును చూడడానికివెళ్ళాడు. మిమ్మలను చూసి రాజు చిన్నగా నవ్విసప్పటికీ, వీడెలా సాధించగలిగాడా అని లోలోపల బాధపడ్డాడు . అల్లుతే, అచూటను అడగలేక ఊరు కున్నాడు . సాధించవలసిన రెండో కార్యం గురించి చెప్పి, తనూమకుల చేత మూడు బస్తాల సిన్నటి ధాన్యాన్ని తెప్పించి కింద పోల్చుంచాడు . వాటిలో పుట్టిన గ్రలకరాళ్ళనూ కలిపించాడు . “తెల్ల వారేసిరికి, ఈ పుట్టి, గ్రలకరాళ్ళనుంచి ధాన్యాన్ని పేరు చేస్తాలి. ధాన్యం మూడు బస్తాలకు సరి పావాలి. గింజ తగ్గ కూడదు ,” అన్నాడు .

ప్రితాపివర్మ క్షామితీవ్రంగా అలోచించాడు . తను చంద్రమణికి వస్తూ, మార్గపు ధ్వం లో కాపాడిన చీపులు అతనికి జ్ఞాపికం వచ్చాయి . వాటిని తలుపు కుంటూ అతడు మూడు సార్లు చుట్టూ కొట్టాడు . పురుణువు వేసవేల చీపులు అతని పాదాల వద్దకు వచ్చాయి . ఏమి చేస్తాలో వాటికి వివరించి, ప్రితాపివర్మ సిత్రానికి వెళ్ళి పొందాడు . పూర్వోదయపు మత్తాండగా రాజ భవనానికి వచ్చాడు . ధాన్యం రాశిని చూసి పిర మూనందం చెందాడు .

కొంతసేపటికి అక్కడికి వచ్చిన రాజు, మకులను పీలించి, ధాన్యాన్ని బస్తాలకు నింపి పున్నాడు . మూడు బస్తాలకు ధాన్యం సరిగ్గా సరిపాల్చింది. రాజు తన కళ్ళను తనే నవ్వులేక పొందాడు . అల్లునా ఇది ఎలా సాధ్యమైందని యువరాజును

అడగలేక ఊరు కున్నాడు . “పుంచది, యువ రాజా! నువ్వు చాలా తెలివైన వాడివిలా కనిపిస్తున్నావూ ఎంత తెలివిగలవాడివైనా మూడవ కార్యాన్ని సాధించగలవనే నమ్మకం నాకు లేదు . రాజభవన ద్వారానికి వెలుపల ఎండి పోయిన చెట్టు ఒకటి ఉన్నది. తెల్లవారేసిరికి దాన్ని సిన్నటి ధూళిగా చేసెయ్యాలి. చెట్టును నరకకూడదన్న విషయం గుర్తుంచుకో,” అని చెప్పాడు రాజు.

ప్రితాపివర్మ భవన ద్వారం దగ్గరకు వెళ్ళి దామిని న్న ఎండిపోయిన ఎత్తయిన చెట్టును చూశాడు . కొంతసేపాలో చించిన అతడు నేలపేసిధు కుని, “చూహరాజా! పు సాయం కావాలి!” అన్నాడు . పురుణువు వందలాది ఎల్ల కలు అక్కడికివచ్చి, ఎండిపోయిన చెట్టును

పిచ్చు నెళ్ళ తవు పిళ్ళతో కొరికి పీండి చేయడం ప్రారంభించాయి. తెల్లవారి, ప్రితాపి వర్మ అక్కడికి వెళ్ళి చూసినప్పుడు, చెట్టు జాడ కనిపించలేదు. దాని స్థానంలో రాసీ పాసిన కొయ్యపొట్టు కనిపించింది. ప్రితాపివర్మ రాజ దర్బసం కోసం వెళ్ళాడు. రాజు రాగానే ద్వార పాలకులను పీలిచి చెట్టు ఎలా ఉందో చూసి రవ్వున్నాడు. ఒక ద్వారపాలకుడు వెళ్ళి చూసి వచ్చి, ప్రితాపివర్మ చెబుతూ న్నది అరాలా నిజం అని చెప్పాడు.

“ప్రితాపివర్మ, నేను చెప్పిన మూడు ఘన కార్యాలనూ నువ్వు సాధించామానేనూ ఇచ్చిన పూట నిలబెట్టుకుంటాను. రేపే నా కుమార్తెను వివాహి పూడడానికి సిద్ధంగా ఉండు,” అన్నాడు రాజు చంద్రుని.

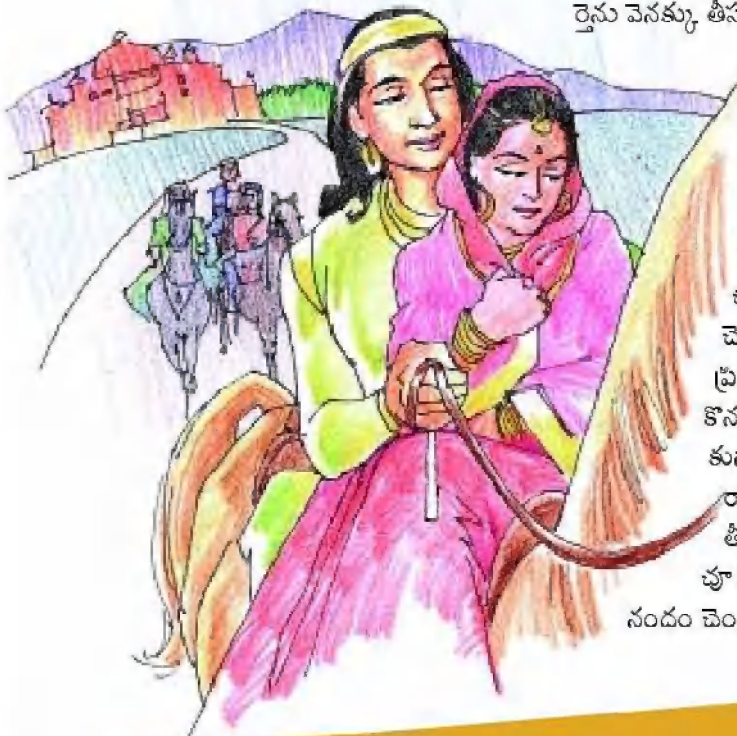
ఖెడ్డెలు గా వున్న రాకుమారులందరినీ వెంటనే

విడుదల చేస్తూ అని ప్రితాపివర్మ కోరాడు. ఇది చంద్రుని డిక్రీ ఇష్టం లేదు. ప్రితాపివర్మ ఇలాంటి కోరిక కోరగలడని అతడు ఊహించలేదు.

ప్రితాపివర్మ, చంద్రుని తుల వివాహం ఘనంగా జరిగింది. ప్రితాపివర్మ భార్య సేపు తంగా పుగ్గురు పుత్రులతో కలిసి ప్రితాపివర్మకు బంధువులయ్యారు. వుండు ప్రితాపివర్మ భార్యతో వెళుతుంటే, పుగ్గురు పుత్రులు కూడా గ్రామ వీధి వారిని అనుసరించారు.

క్రూరుడైన చంద్రుని అంతటితో ఊరే లేదు. ప్రితాపివర్మ బందీలెళ్ళు రాకుమారులను విడిపించునడం అతనికి అగ్రహం కలిగించింది. అయిష్టంగానే వారిని వదిలి పట్టాడు. అందు వల్ల తన సేనకులు కొందరిని పీలిచి, పూర్ణ పుణ్యంలో ప్రితాపివర్మ, అతని పుగ్గురు పుత్రులనూ బంధించి, తన కుమార్తెను వెనక్కు తీసుకురమ్మని అజ్ఞాపించాడు.

రాజు కుట్ర తెలుసుకున్న ప్రితాపివర్మ ఎలు విద్యలో నేర్పరి అయిన తన పుత్రుడితో కలిసి సేనకులను ఎదుర్కొన్నాడు. సేనకుల వీధి బాణవర్షం కురిపించాడు. సేనకులు బెదిరిపోయి చెల్లాచెదురుగా పారిపోయారు. ప్రితాపివర్మ తన ప్రియాణాన్ని కొనసాగించి ప్రితాపివర్మను చేరుకున్నాడు. అందు, అణకుషల రాకుమారిని తవు కుడలిగా తీసి కువచ్చిన కుమార్తె య్చీ పూసీ రాజదంపతులు పిరపూనందం చెందారు.

సహనీయుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు (1)

స్వామి వివేకానంద - ఉగ్ర మృగాలు

శ్రీ రావు కష్టి పిరవు హింసి శిష్యులలో అగ్రగణ్యుడూ, చాలా సుప్రసిద్ధుడూ అయిన స్వామి వివేకానంద (1862-1902) పూర్వాశ్రమ నామం నరేంద్రనాథ్. విలక్షణమైన తమ ఆధ్యాత్మిక వారసత్వాన్ని గృహించేలా భారత పీఠాలను తట్టితేట గృహ తర బాధ్యతను ఆయన తన లక్ష్యంగా నెవ్వరించాడు. చికాగోలో (1893) జరిగిన విశ్వపుత్ర సిమ్మేళన్ లో ఇచ్చిన ఉద్వేగ భరితమైన ఉపన్యాసం ద్వారా పాశ్చాత్య ప్రపంచం భారతదేశ మహాస్మిత ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానసింహదను గ్రహించేలా చేశాడు.

ఈ గృహ కష్టి పిరవు హింసి పిరవు పిదించాక, ఆయన సిందేశాన్ని దేశ పీఠాల వద్దకు తీసుకువెళ్ళడానికి యువకుడైన స్వామి వివేకానంద దేశం నాలుగు చెరువులా తిరిగి ముచ్చట. ఆ కాలపుట్టంలో ఒక నాదాయన వారడాసి సిమ్మి పింట్ నిర్మాణ ప్రింగా ఉన్న బాటలో ఒంట రిగా నడిచి వెళుతున్నాడు. అప్పుడు భయంకరమైన కోతుల గ్రంథి ఒకటి ఆయన వెంటబడింది. ఆయన వాటికి

ధూరంగా పరిగెత్తసాగాడు. అయినా కోతులంత వేగంగా ఆయన ఎలా పరిగెత్తగలడు? ఆయన కూడా, కోతుల గ్రంథి కూడా ఉన్న పుద్గ ధూరం తగ్గితే రావడంతో ఆయనలో భయం ఏర్పడింది. హిరాత్మగా, “పరిగెత్తున్నాడు. పుగాల్చి ఎప్పుడో,” అన్న కంఠస్వరం వినిపించింది. వివేకానంద పరిగెత్తడం ఆపి, అక్కడే నిలబడి, కోతుల కేసీ

కోపంగా తిరిగి చూశాడు. బెదిరిపోయిన కోతులు రక్కున ఆగిపోయాయి. చూస్తూండగానే అవి మెల్లగా వెనుక్కు తగ్గి, వచ్చిన దారినే వెళ్ళి పోయాయి. దారిపక్కన కూర్చున్న సిమ్మి పునికి తనకు చక్కని సిలహా ఇచ్చిన సాధు మహాక తజ్జతలు తెలియ జేశాడు వివేకానంద.

ఉత్తరోత్తరా ఈ సింఘటనను గుర్తు చేసి కుంటూ, నూనూ ర్కలోని శ్రోతల వుండు స్వామి వివేకానంద ఇలా అన్నాడు : అది నిజంగా పేదగ్గు ణపారు. అపాయాన్ని ఎదుర్కో. ధైర్యంగా ఎదుర్కో. సింఘ స్వల నుంచి తప్పించుకుని పారిపోకుండా నిలబడగలిగితే, కోతుల్లాగే అవి కూడా ఆగిపోయి, వునల్ని బాధించడం వూనే స్తాయి. విప్పుక్తి పోందాలంటే పుండుల వున స్వభావాన్ని జల్పించాలి. భయాలనూ, బాధలనూ, అజ్ఞానాన్ని ధైర్యంగా ఎదుర్కోవాలి. ఎందు కంటే పీరికిపిందలు ఏదీ సాధించలేవు ...

వివేకానంద చాలా ధైర్యవంతుడు మాత్రమే

కాదు. తన్ను తాను జల్పించిన జ్ఞాని. అయినకు దేన్ని గురించి అనిలు భయ వున్నది లేదు. భారత దేశానికి ప్రకాశవంతమైన మహాజ్వల భవిష్యత్తు ఉందని అయిన ప్రగాఢంగా విశ్వసించినప్పటికీ అప్పడప్పుడు దేశ దుస్థితి,

కొందరి స్వార్థం అయినకు బాధ కలిగించడంతో నిర్వేదానికి లోనయ్యేవాడు. అలాంటి నిర్వేదంలో ఉన్నప్పుడు ఆయన ఒకసారి అడవిలోకి వెళ్ళాడు. తినడానికి ఏమీ లేకపోయినా ఆ రోజంతా అడవిలో తిరిగాడు. ప్రాణాలతో ఉండాలనే ఆసక్తిని కూడా ఎందుకో కోల్పోయాడు. స్థూర్త్యధు అస్తి వుండాడు. ఆయన ఒక చెట్టుకింద విశ్రమించాడు. అడవిలో చీకటి అలపు కుంటోంది. హఠాత్తుగా పోదల వూటైన ఒక పేదపిల్ల అయిన కంటబడింది. అయిన వీధికి ఉరకడానికి అడుగు వుండు కు వేస్తాంది.

అప్పుడు వివేకానంద ఏం చేశాడను కున్నాడు? భయ పిడి పోయాడా? గబగబా చెప్పాడా? అవేం చేయలేదు. ప్రశాంతంగా పిడు కున్నాడు. ఎలాంటి చలనానికి లోను కాలేదు. “ఈ రాత్రికి నేను ఈ గానికి వుంచి అహర వు మూపు!” అను కుంటూ ఆఖరి “ణాల కొనిం ఎదురు చూడసాగాడు.

విచిత్రంగా ఆ పిల్ల అయిన కేళి కొంతసమీపానికి వూసీ మెల్లగా అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయింది. అప్పటికి వివేకానంద ఆ చోట నుంచి కదలలేదు. ఆకలి కాస్తా ఎక్కువయితే

పిల్ల బహిశా కుటుంబంతో వస్తుందేమో అనుకుంటూ ఆ రాత్రంతా అక్కడే గడిపాడు.

పిల్ల తిరిగి కాలేదు.

వీలో లవలేశం భయం కూడా లేనప్పుడు భయ కారణం అడ శ్వవు ముందుని వూర్కిక వాడులు చెబుతారు! - (ఎం.డి)

THE ADVENTURES OF G-man

అండ్రోమేనియా

అల్టిమేటం భాగం 1

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

జరిగిన కథ: టెర్రోలిస్తోను, అతని దుష్ట సైన్యంతోనూ పోరాడిందుకు ఇతర విశ్వాసలోని ఇద్దరు జి-మ్యాన్లని, ఒక జి-వుమన్ని ఒప్పించిన తర్వాత జి-మ్యాన్ మన భూమికి చేరుకుంటాడు, తన స్నేహితుల ఆగమనానికై ఎదురుచూస్తూ.

స్నేహితులారా, స్వాగతం.
మీరు ఇక్కడికి వచ్చినందుకు
ఎంతో సంతోషంగా వుంది.

సర్దేవోయ్, ఈ సంభాషణలు, స్వాగతాలు ఆపి,
టెక్నోలీన్ సావరానికి దోవ చూపించు,
మన పని ప్రారంభిద్దాం పద.

మీరందరూ అలిసిపోయి వుంటారని
నేను అనుకున్నాను. మీకు ఈ పరిచయాలు
చేయిస్తే బాగుంటుందనుకున్నాను.

అహా.. నన్ను యాంటీ-జీ అంటారు.
నా ప్రపంచానికి చీకటి రాజాని నేనే..

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఇక్కడ మనకి తొందరగా
వుండనుకున్నాను..

నిజానికి నన్ను జీ-మ్యాన్ రెండు అంటారు.

జీ-మ్యాన్ -రెండా?

అతను జీ-మ్యాన్ రెండు
ఎందుకు కాకూడదు?

నువ్వు మరింత
తక్కువగా ఎందుకు
ఉండకూడదయ్యా?

అసలు ఇద్దరు జీ-మ్యాన్లు
ఉండి ఉండేవారు కారు.
అతను నన్ను రక్షించాడు
కాబట్టి ఇది ఇలా
సంభవం అయింది.

అలా అయితే అతను
జీ-మ్యాన్ ఒకటి
ఎందుకు కాలేదు?

ఎందుకంటే, మీరు ఒక సినిమా మొదటి
భాగాన్ని, భాగం-1 అని పిలవరుగా?
వాళ్ళు ఇంద్రని, ఇంద్ర భాగం-1 గా
విడుదల చేయలేదు, అవునా?

ఇంద్ర అంటే ఏమిటి?

కుర్రాళ్ళు ...

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

దానికి దీనికి సంబంధం ఏమిటి?

కుర్రాళ్ళు ...

మనం కాస్త వయసొచ్చిన
పెద్దవాళ్ళలా ప్రవర్తిద్దామా?
మనం చేయాల్సిన పని చాలా వుంది.

సరిగా చెప్పావు..
సరే, టెక్నోలీన్ స్థావరానికి
దారి చూపించనా?

బ్లీజ్!!

G-ma కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

మీకు జ్ఞాపకం వుందా నేను చెప్పింది? టెక్నోలీన్ వద్ద సైన్యంలో లక్షలాది రోబోట్లు ఉన్నాయి. అవి చూసిందంతా నాశనం చేసేలా ప్రోగ్రామ్ చెయ్యబడ్డాయి. వాటిని మానవులపై వదిలితే, మనం కాపాడుదామనుకున్న ప్రతీదాన్ని అవి సర్వ నాశనం చేస్తాయి. దాన్ని అంతం అనే చెప్పచ్చు.

మొరటు శక్తితో ఇక్కడ ఈ పని చెయ్యలేము. మనకొక వ్యూహం కావాలి. మీకేవైనా తోస్తున్నాయా?

నాకు తోస్తోంది!

చెప్పింది బాగానే వుంది.

G-man కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

మరోసారి శి- మ్యాన్ ఆ ద్వారం గుండా వచ్చాడు.

ఎవరోచ్చారో చూడు?

మరో సారి దెబ్బలు
తిందామనా?

అందరిలాగా, ఆ బెల్
కొట్టవేం? దీన్ని మళ్ళీ
రిపేర్ చెయ్యించాలి!

మరో చెత్త ద్వారం గురించి
ఆలోచించడం కన్నా,
మరెన్నో ఉన్నాయి టెక్నోలీస్!

శి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

అని నువ్వంటున్నావు. నీ సైన్యం ఏది జీ-మ్యాన్?
నా రోబోట్ల ముందు నీ సత్తా పని చెయ్యడని
నీకు తెలుసు. నువ్వు ఇక ఇంటికెళ్ళి.
బజ్జీ బువ్వ తిని బబ్బో..

నువ్వు.. ఇలా
దెబ్బతిను..

హా హా....
వచ్చేసారి.. నీ అదృష్టం
బాగుంటుందేమో
జీ-మ్యాన్.
వచ్చేసారి అంటూ
ఉంటే..

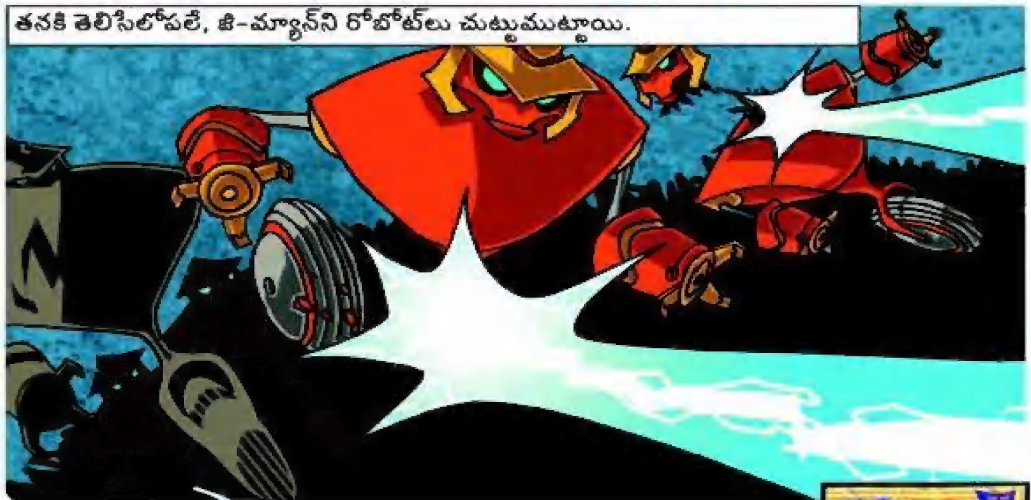
G-ma కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

తనకి తెలిసిలోపలే, జి-మ్యాన్ ని రోబోట్లు చుట్టుముట్టాయి.

G-maన్ కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

అతను శక్తి కొద్దీ పోరాడుతున్నా, అవి అధిక సంఖ్యలో ఉన్నాయి. అప్పుడు హఠాత్తుగా...

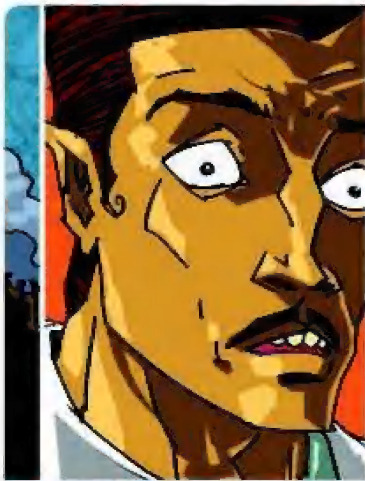
రోబోట్స్ పై అన్ని పక్కలనుండి ఫైరింగ్ చేశారు.

G-ma కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఆశ్చర్యమా?

అలా అని ఊహించలేదు
జి-మ్యాన్, మ్యూమ్మ..
నీ డూప్లికేట్లు. కానీ ఇలా అని
నువ్వు ఊహించి వుండవు.

జి-మ్యాన్, అతని స్నేహితుల శక్తులు జతకూడినా ఏం జంకకుండా ఉండేందుకు టెక్నోలీన్ వద్ద ఏముంటుంది? ఈ గ్రహాన్ని వాళ్లు రక్షించగలరా? జి-మ్యాన్, తంత్రం పని చేస్తుందా? ఆండ్రోమేనియా తర్వాతి, ఆఖరి భాగంలో చూడండి. ఇంకా ఉంది..

మనదేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు

కళింగ మహోత్సవ్

కళింగ అనగానే ప్రితి భారతీయు డి వు నోపిధిలో అశోక చక్రవర్తి చేసిన కళింగయుద్ధం కదలాడుతుంది. అశోకుడు ఆ యుద్ధంలో విజయం సాధించినప్పటికీ, యుద్ధానంతర బీభత్స ద శ్యాలు అయిన ఆలోచనా విధానంలో సమూలపునః పూర్వపు తెచ్చాలు. యుద్ధాలవల్ల గొప్పగా ఒరిగేది లేదన్న నిజాన్ని తెలుపు కున్నాడు. స్వీకరణలతో భూ భాగాలను జయించడం కన్నా, ధర్మం ద్వారా ప్రజాపాదార్పణను పూర్తిచేయడం ప్రధానం అన్న బౌద్ధ సిద్ధాంతంలోని జన్మత్యాన్ని గ్రహించాడు.

అశోక చక్రవర్తిలో వచ్చిన పునాత్తరమైన ఈ పూర్వపు సంస్కరించు కునే విధంగా కళింగయుద్ధం జరిగిందని భావించబడే ధాల్లో యేటా 'కళింగ పునోత్సవ్' అంటూ యుద్ధ కళల న తోత్సవాలు జరుగుతున్నాయి. తొమ్మిదవ శతాబ్దంనాటి బౌద్ధపురం సమీపంలో పుష్పయేళ్ళ క్రితం విత్తశాంతి స్థాపించి నిర్మించారు. ఈ స్థాపితమూ, బుద్ధుడి విగ్రహమూ ఉత్సవం జరిగే స్థలానికి అందపునః నేపథ్యాన్ని సేపు కూర్చున్నాయి.

రెండు రోజుల పాటు జరిగే ఈ జాతీయ ఉత్సవంలో దేశానిలోని కేరళ నుంచి 'కళింగియా ట్టు', పుణిపి ర నుంచి 'థాంగ్ కా', ఒరిస్సా నుంచి 'చై' 'పైకా' అంటూ మనదేశం వివిధ ప్రాంతాల యుద్ధ క్రితాన త్యకళాకారులు ఉత్సాహంగా పాల్గొంటారు. 'యుద్ధ కళల ఉద్దీపన క్రిత - తాళలయ త్య మైన పునోత్సవ్' న త్యకళా సంప్రదాయాల అపుత సేపు స్వయంగా ఇవి భాసేస్తున్నాయి.

ఈయే త్త ఫిబ్రవరి 4, 5 తేదీలలో 'కళింగ మహోత్సవ్' జరుగుతుంది. నెలాఖరు మూడు రోజులు యేటా జరిగే రాజరాణి ఉత్సవంతో రాజరాణి భువనశ్రవర గాత్ర, వాద్యకచేరిలతో వీనుల వింధు చేయనున్నది. 11వ శతాబ్దానికి చెందిన రాజరాణి ఆలయ ప్రాంగణంలో జరగడం వల్ల ఈ సంగీతోత్సవానికి అలర వచ్చింది. దేశవ్యాప్తంగా ఉన్న సంగీత కళాకారులు ఈ ఉత్సవంలో పాల్గొనడానికి ఆహ్వానించబడడం గొప్ప గౌరవంగా భావిస్తారు.

ఈ రెండు ఉత్సవాలనూ ఒరిస్సా పర్యాటక శాఖ ఏర్పాటు చేస్తున్నది.

పెన్నా సిమెంట్ వారి

పెన్నా సురక్ష

53 MP_a Guaranteed Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 103, Greenfield Colony, Phase II, Bapatla, Andhra Pradesh 521 001, India
www.pennacement.co.uk Email: info@pennacement.co.uk

Phone: 0866-266666

0866-266666
Fax: 0866-266666

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

హాస్య ప్రియుడైన ఒక రాజు ఆస్థాన విదూషకుడి హాస్యాక్తులు విని తెగ నవ్వేవాడు. ఆయనకు ఎప్పుడైనా విదూషకుణ్ణి అటపిట్టించి పరిహాసించి నవ్వాలనే కోరిక ఉండేది. అల్లుతే, ఎంత ప్రయత్నించినా ఆయనకు సాధ్యం కాలేదు. అందుకు తగ్గ అవకాశం విదూషకుడు రానివ్వలేదు.

ఒకనాడు రాజు తన పరివారంతో వనవిహారానికి బయల్ పడ్డాడు. కొంత దూరం వెళ్ళాక, ఆయనకు విదూషకుడు ఒక గుర్రం వీధి వస్తూ ఎదురు పడ్డాడు. రాజును చూడగానే, అతడు కిందికి దిగి ఆయనకు నమస్కరించాడు.

తాను ఇన్నాళ్ళు ఎదురు చూస్తూన్నప్పుంది అవకాశం వచ్చిందని భావించిన రాజు, “ఏమిటి విదూషకరత్నమా, నవ్వెక్కి

వచ్చిన గుర్రం అంత లామగా బలీసి బలంగా ఉంది. నువ్వెవ్వో గాలికి ఎగిరి పోయే లా బక్కగా, బలవంతుగా ఉన్నావా?” అన్నాడు.

అప్పుడు విదూషకుడి సమాధానం ఏమై ఉంటుందో ఆలోచించండి. అతడి సమాధానం రాజుకూ, పరివారానికీ నవ్వు తెప్పించి ఉంటుందా? లేదా రాజుకు ఇబ్బందికరమైన పరిస్థితి ఎదురైఉంటుందా?

100-150 పదాలకు పుండుకుండా పుం గింమిరాసీ, పుం చురుకు పేట్టి వూకు వింపిండి. గవునిక: ఈ శీర్షికలో చోటు చేసుకుంటూ ను చివరి పాటి కథ ఇది.

కథలు మూకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: జనవరి 31, 2006

పేరు _____ వయస్సు _____ ముట్టిన తేదీ _____
పాఠశాల _____ తరగతి _____
ఇంటి చిరునామా _____
పేనకోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

పాఠకులకు కథల పాటీ (వే)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

జమీందారు హితబోధ

శివరాత్రి రోజున దేవాలయానికి వచ్చిన జవ్వీందార్ జగపితి, హారతి కళ్ళకద్దుకుని, పిదిపేళ్ళిలు వూత్రపు పిళ్ళెంలో వేశాడు. దాన్ని చూసిన పి జారి, “అయ్యో, ఈ రోజు తవు రే మొట్టమొదటి కానక సివు ర్పిస్తాన్నావు. తవు వంటి గొప్పవార్లు పిదిపేళ్ళిలు వేయడం అవపూనంగా లేదా?” అని అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

అందుకు జవ్వీందార్, “దేవతాపిట్ల భక్తి ప్రిధానవు గాని, కానక కల దేవుంది? అల్లునా, దేవతాపిట్ల సివు ర్పించిన దానికి పిదింతలు తిరిగి వునకు అన్న గ్రహిస్తాడు కదా? నాకు ఇప్పటికే కావలసినంత ధనం ఉన్నది. నాకు ఎక్కువ ధనంతో పినిలేదు. అందుకే పిదిపేళ్ళిలు వేశాను,” అన్నాడు ఏపూత్రం తొణక్కుండా.

పి జారి వురేవ్వి వూట్లాడలేక పొయ్యాడు.

అల్లుతే, తన పీసీనారితను కప్పేపిళ్ళుకోవడానికి తాను తెలివిగా చెప్పిన పూటలు నమ్మి తోటి భక్తులు పిళ్ళెంలో ఎక్కువ దబ్బులు వేయడం చూసీ జవ్వీందార్ లోలోపల నమ్మకున్నాడు!

టి. నాగిరెడ్డి, పన్ ఆఫ్ అప్పిరెడ్డి

తాడిపురి గావుంకి పుండల - 515631

అనంతపితం జిల్లా (ఆం.ప్ర)

చందమామ కబుర్లు

ఆదర్శ (తీర్థ) గ్రామం

గణరాజ రాష్ట్రం అనంద్ జిల్లాబట్టి గ్రామంలో ఇళ్ళకు చుట్టూ గోడలు, కంచెలు లేమాతలుమీలను రాత్రుల్లో వూత్రపు పూసీ ఉంపుతారు. అయినా, గత ఇరవై అయిదు సంవత్సరాల్లో ఒక్క నేరం కూడా జరగలేదు. ఒక్క పోలీస్ ఫిర్యాదు లేదు. ఆస్తిల వివాదాలతో ఎవరూ న్యాయస్థానాలను ఆశ్రయించలేదు. ఒకసారి ఇరుగు పొరుగు ఇళ్ళల్లో ఉన్న ఇద్దరికీ తమ ఇళ్ళు పుధ్య ఉన్న నాలుగు చెట్లు ఎవరికీ చెందాలన్న వివాదం తలెత్తింది. పంచాయతీ సమావేశమై రెండు గంటల్లో పరిష్కారం సాధించింది: రెండు చెట్లు ఒక ఇంటి యజమానికి, ఒక చెట్టు ఇంకొక ఇంటి యజమానికి చెందుతాయి. పుగిలి ఉన్న నాలుగు చెట్లు ఉభయూర్తా కలిసి ఉమ్మడిగా అనుభవించాలి! ఈ గ్రామంలో అస్పృశ్యతను పాటించడంలేదు. గ్రామంలో ఉన్న ఇరవై బావుల్లో, ఎవరూ కావాలన్నా, ఏ బావిలోనైనా నీళ్ళు తెచ్చుకోవచ్చు. గ్రామంలో ఉన్న మూడు గుడులలోకి అందరూ ప్రవేశించవచ్చు. ఇన్ని ప్రాంతాల నూబట్టి గ్రామాన్ని అందరూ వెళ్ళి ప్రత్యక్షంగా పూసీ రావాలన్న ఉద్దేశంతో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం దాన్ని 'తీర్థగ్రామం'గా ప్రకటించింది!

మహాకవి కాళిదాసు ఆలయం!

సుప్రసిద్ధ సింస్కృత కవి, నాటక కర్త అయిన కాళిదాసుని గురించి తెలియని వారందరూ, క్రీ.శ. ఐదవ శతాబ్దంలో ఉజ్జయినిని పోలించిన విక్రమాదిత్యుడి ఆస్థానంలోని 'నవరత్నాల'లో ఆయన ఒకడు. ఆయనకు ఒరిస్సా రాష్ట్రం 'కేంద్రపిరా' జిల్లా బాబాకర్పైర్ గ్రామంలో చిన్న ఆలయం కట్టారు. ఆ గ్రామంలోని బలరాం భూర్పూర్ అనే జమీందారు సింస్కృత పెండితుడు. కాళిదాసు అంటే మహా అభిమానం గల ఆ జమీందారు 1802లో కాళిదాసుకు ఆలయం నిర్మింపజేశాడు. అప్పటినుంచి ఆ గ్రామస్థులూ, చుట్టుపక్కల వాళ్ళూ ఆలయంలోనే ఆ మహాకవి శిలావిగ్రహాన్ని పూజిస్తున్నారు. రోజూ పూజాకార్యక్రమాలు నికృతంగా జరుగుతూన్న ఈ ఆలయాన్ని 'శ్రీశ్రీ కవి కాళిదాసు ఆలయం' అంటారు!

ఓర్పులేనివాడు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పిరిపాలించే కాలంలో బోధిసత్వుడు గుత్తిలుడు అనే వైణికుడుగా జన్మించాడు. పిసీప్రాయం నుంచే వీణావాయిద్యం పట్ల అపుత ఆసక్తిని కనబరుస్తూ, వీణ వాయిద్యంలో అపారమైన ప్రజ్ఞాపాటవాలను కనబరచసాగాడు. పిదపూర్వ సంవత్సరాల వయస్సు కే గుత్తిలుడితో సిద్ధంగా వీణ వాయిద్యం వాడుతున్న జంబూ ద్వీపంలో లేడన్న ఖ్యాతి దశదిశలా వ్యాపించింది. అందుచేత కాశీరాజు చాలాసంతోషించి అతన్ని తన ఆస్థాన వైణిక విద్వాంసుడుగా పేట్టుకున్నాడు.

ఇది జరిగిన అనేక సంవత్సరాలకు కాశీ నుంచి కొందరు వర్తకులు బయలుదేరి వ్యాపారునిమిత్రుడు ఉజ్జయిని నగరం వెళ్ళారు. గుత్తిలుడి ధర్మపూరితంగా కాశీరాజ్యంలో ఆచారగోపాలానికి వీణావాద్యం వీధి అత్యంత ప్రతిష్టపడింది. అందుచేత ఈ కాశీవర్తకులకు వీణావాద్యం వీధి వున్న

పొరుగుంది. వారు అక్కడి వర్తకులతో, “పూకు వీణావాద్యం వినాలని ఉన్నది. ఈ ఉజ్జయినిలో ఉండే వైణికులలో కల్లా చాలా గొప్ప వాణ్ణి పిలిపించి, వాడగొప్ప వర్ణాట చేయండి. ఎంత ఖర్చునా సరే వున్నా భరిస్తాం!” అన్నారు.

ఉజ్జయినిలో గొప్పవైణికుడు పూసీలుడు అనేవాడు. అందుచేత కాశీవర్తకుల వినోదం కొరకు అతని పాటకచరీ ఏర్పాటు చేశారు. పూసీలుడు వీణతో సిహా వర్తకుల బసకు వచ్చాడు. వీణతీగెలు శ్రుతిచేసి వాయిద్యం సాగాడు. నింతామిహారించినా కాశీవర్తకుల వుఖాలలో ఆనందం ఏమీ కనబడలేదు. ఇలా కాదని వుధ్యం శ్రుతిచేసి కొన్ని పాటలు వాయిద్యం చేశాడు. అప్పటికీ వర్తకులలో ప్రతీతి కనిపించలేదు.

చివరకు పూసీలుడు, “అయ్యో, నేనింతామిహారించినా వీణ వాయిద్యం విననిగాని, తమకు కొంచెమైనా ఆనందం కలిగినట్లు

కనబడవు . నా వీణావాద్యం తవు కు నచ్చ లేదా?” అని అడిగాడు .

కాశీవర్తకులు తెల్లబోలు ఒకరినొకరు చూపు కున్నారు . వారిలో ఒకడు , “నువ్వొం దాకనుంచీ వీణ వాలు స్తినావా? శ్రుత్రులు సిరిచూ స్తినావత్ర కుంటు న్నాం!” అన్నాడు ఆశ్చర్యంతో.

“వీణ చెడిపోయింది కాబోలు, సరిగా పిలకక నిన్ను తిప్పిలు పేడు త్రు న్నదను కుంటు న్నాం! ఎంచాలి, అంతకన్న వురేం లేదు!” అన్నాడు ఇంకొకడు .

పూసీలుడు పుఖం పుడు పు కుని, “అయితే, పురు ఇంతకు ప్తి ర్వం నాకన్న చాలా గొప్పవైణికుడి వాద్యం విని వుంటారు. అందు చేతనే నా వాద్యం పు కు ఏమాత్రం నచ్చలేదు . ఆ వాద్యగాడెవరో సెలవియ్యండి,” అన్నాడు .

“అయితే, నువ్వువూ కాశీనగర అస్థాన వైణికుడైన గ్రుత్తిలు డి వాద్యం గ్రు రించి విననే లేదా?” అని వర్తకులు అడిగారు .

“అయిన గొప్ప వాద్యగాడా?” అని అడిగాడు పూసీలుడు .

“అయిన వీణావాద్యంతో పోలిస్తే నీది వాద్యమే కాదు,” అన్నాడు వర్తకులు .

“అయితే అయిన తోసివుంగా వాలుంచా ననిపించు కునేదాకా నేను ఎక్రాంతి పిచ్చుకోను . నాకు పురేపి డబ్బివ్వననురులేదు,” అంటూ పూసీలుడు అక్కడి నుంచి విసిరు గా వెళ్ళిపోయాడు.

అతను ఆ రోజే ప్రయాణమై కాశీనగరం చేరి బోధిసత్వుడి ఇంటికి వెళ్ళాడు.

బోధిసత్వుడు పూసీలుడిని చూసి, “ఎవరు నాయనా?” అని అడిగాడు .

“అయ్యో, వూది ఉజ్జయిని. నన్ను పూసీలు డంటారు . తవు వద్ద వీణ నేర్చుకోవాలని వచ్చాను . తవు అను గ్రహం మూట అచిరకాలంలోనే తవు తోసివూ ను జ్ఞి అని పించుకోవాలని నా ఉద్దేశం!” అన్నాడు పూసీలుడు వినయంగా.

బోధిసత్వుడు అతనికి వీణావాద్యం నేర్పటానికి అంగీకరించాడు . పూసీలుడు రోజూ ఇంటి వద్ద వీణ అభ్యసనిస్తూ రాజసిభకు బోధిసత్వుడి వెంట వెళ్ళుతూండేవాడు.

అనేకసంవత్సరాలు గడిచాయి . ఒకనాడు బోధిసత్వుడు తన శిష్యుడితో, “నీ విద్యపై రి అయి పొయింది. నాకు తెలిసినదంతా నీకు నేర్పేశాను . ఇక నువ్వు దేకు వెళ్ళిపోవచ్చు,” అన్నాడు .

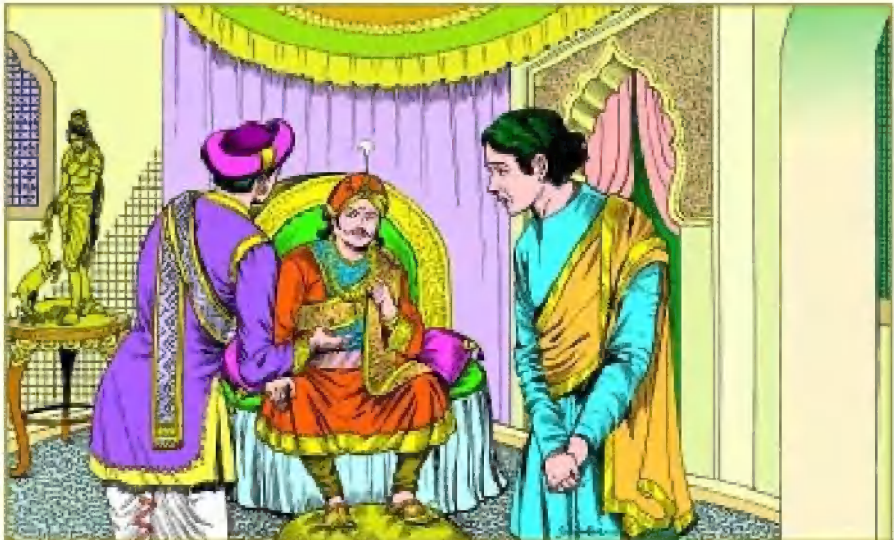
కాని పూసీలు దికి ఉజ్జల్లు నీకి తిరిగి పావాలని లేదు . అక్కడ తన విద్యరాణించుదు . తనకు వీణ వార్లుంచటం ఏమీ రానప్పడే ఉజ్జల్లు నీవార తనకు బ్రహ్మరథంపట్టారు . ఎలాగైనా కాశీ ఆస్థాన విద్యాసుదైతేనే కీర్తి, ప్రితిష్ఠా! ఇప్పిదు తనకు బోధిసిత్వడితో సిరి సమానమైన విద్యత్తున్నది. బోధిసిత్వదు వృద్ధుడైపాతున్నాడు కూడానూ! అందు చేత ఎలాగైనా కాశీరాజు ఆస్థానంలోనే ఉద్యోగం సింపాదించాలి.

ఇలా ఆలోచించి పూసీలు దు , బోధి సిత్వడితో, “నాకు ఉజ్జయిని వెళ్ళాలని లేదు . మీ పొందిత్యపుంతా నాకు కూడా వచ్చిందంటున్నారు గనక, మీతోబాటు నాకు కూడా ఆస్థానంలో ఉద్యోగం అయ్యేలాగ్రూహ దండి!” అన్నాడు . పురుషుడు బోధిసి త్వదు ఈ విషయం రాజుతో చెప్పాడు.

“అతను నీవ్వు చాలాకాలంగా శిష్యుడుగా ఉన్నాడు గనక, ఆస్థాన విద్యాసుని దుగావేసి కుందాం. నీకిచ్చే జీతంలో సిగం ఇస్తాను . అతనికి సమ్యుతమైతేపిదవి న్యెకరించవచ్చు,” అన్నాడు రాజు.

బోధిసిత్వడిపూట చెప్పగానే పూసీలు దు సింతోషించటానికి బదులు లోలోపల కుళ్ళాడు . అగ్రహం కూడామెదాడు. అయినా తన తక్కువేమిటి? బోధిసిత్వడి ఎక్కువేమిటి? అయినకు తెలిసినదంతా తనకు నేర్పానన్నాడు కదా? పురి అయిన జీతంలో తనకు సిగం ఇవ్వటమే?

పూసీలు దు , రాజు వద్దకు వెళ్ళి, “మహా ప్రిభూ , నన్ను సిగం జీతం మీద ఆస్థాన విద్యాసుని దుగానియమిస్తానున్నాట! నా తక్కువేమిటి? పూర్గురుమూరి కెంత వచ్చునో, నాకూ అంత వచ్చు. కావల్సిపూ

గ్రు రు మూరినే అడగండి. అయ్య న కిచ్చినంత జీతమూ తవు రు నాకు కూడా దయ చేర్చుంచి చాలి!” అన్నాడు .

రాజుకు కోపం వచ్చింది. కొంతఁబహి వక్షనంగా ఊరు కుని, “ను మ్మ గు త్తిలు డి శిష్టి వని నే నెరుగుదును గాని, అయనతో సిమానవు ప్రవైణికుడివని నే నెరగవు . పితృ ంగా పూర్ణ తప్పి నప్పుడు కూడాన ,” అన్నా డాయన .

“కావల్సా తవు రు నన్ను పిరే చేసే చూడండి,” అన్నాడు పూసీలు డు ఎంతో ధీమాతో.

“సిరే, మీ ఇద్దరికీ వాద్యపాటి ఏర్పాటు చేస్తాను . నీ వాద్యం మీ గ్రు రు మూద్యంతో సివుంగా ఉండే నీకు కూడా అయనతో సివుంగా జీతం ఇస్తాను . లేనిపింట్లో నిన్ను అస్థానంలోకి రానిచ్చేదే లేదు . సివృతవే నా?” అని అడిగాడు రాజు.

పూసీలు డు అంగీకరించాడు .

గ్రు రు శిష్టి లిద్దరికీ పాటి ఏర్పాటుల్ని ఉంది. ఇద్దరూ కొంతసేపు నెమ్మదిగా వీణవాయిం చారు . ఆ తరవాత ఒకరిని మించి ఒకరు

వార్లుంచటానికి ప్రియ త్తిస్తినార్లు . వు ధ్యలో బోధిసిత్వుడి వీణతంత్రి ఒకటి ఉన్నట్లుండి తెగింది. కాని అయ్య న జరిగిన దానిని వి మ్మ త్రం పిట్టించు కోకుండా మి గిలిన తీగల మీదనే వార్లు స్తినార్లు . ఇది పూసీ మూసీ లు డు తన వీణతంత్రి ఒకటిబు ద్దిష్టి ర్వకుగా తెరాబాడు . వు రికాస్పిటికి బోధిసిత్వుడి వీణతంత్రు లలో వు రొకటి తెగింది. మూసీ లు డు కూడా వు రొకతంత్రి తెరాబాడు . కొద్ది ఁపిట్లోనే బోధిసిత్వుడి వీణతంత్రు లన్నీ తెగిపోయాయి ; పూసీలు డు తన వీణ తంత్రు లన్నీ తెరాని కున్నాడు . అయితే బోధి సిత్వుడు తెగిపోయిన తంత్రు లనే అద్భుత స్వరాలు పిలికించ సాగాడు . కాని పూసీ లు డు ఆ పని చెయ్యలేక బిక్క మొహం వేశాడు .

సిభవారు బోధిసిత్వుడి ప్రితిభవు హిర్షించి మూసీలు డు గేలిచేశారు .

పూసీలు డు ఆ అవమా నాన్ని భరించలేక సిభలో నుంచి తలవంచు కుని బయటికి వెళ్ళి, ఆ రోజే ఉజ్జయి నీ నగరానికి ప్రియాణ వు య్యాడు .

రామాయణం

ఒకనాడు నారదపు హావుని తమ సానదీ తీరాన గల వాల్మీకి పు హావుని ఆశ్రమానికి వచ్చాడు. వాల్మీకి ఆయనను శాస్త్రాక్షంగా పై జించి, “పు హాత్రా, ఈ యుగంలో ఈ లోకంలో సికల సిద్ధుణ సింపిస్తున్నా, పు హా పిరాక్రపు థా అయిన పురుషుడు ఎవడైనా ఉన్నాడా?” అని అడిగాడు.

అప్పుడు వాల్మీకికి నారద పు హావుని రావు డి కథ సవిస్తరంగా చెప్పాడు. నారద పు హావుని సేలమాతీని కుని వెళ్ళిపోయే సిరికి పు ధ్యాహ్ని స్నానానికి వేళ అయింది. వాల్మీకి, శిష్యుడైన భరద్వాజాణ్ణి వెంటచెట్టు కుని తమసానదీ తీరానికి వెళ్ళాడు.

అక్కడ ఆయనకు ఒక క్రొంచపిల్ల ల జంట కనిపించింది. నారదబట్ట కట్టుకుని నీటిలోకి దిగబోతూ వాల్మీకి ఆ పిల్లల ఆనందో

త్సాహాన్ని చూస్తున్నంతలో ఒక బోయ వాడు బాణంతో పు గిపిని కొట్టాడు. అది కిందపిడి గిలగిలా తన్నుకున్నది. అదే అర్థనాదాలు చేసింది. వాల్మీకి హి దయంలో ఆ పిప్పేగు జాలీ, కిరాతు డిప్పేగు ఆగ్రహిపూ తన్నుకుని వచ్చాడు. “ఒరి కటికవాడా, ప్రేమోద్రకంలో ఉన్న క్రొంచపిల్ల జంటలో ఒకదాన్ని చంపిన పుష్పాచిరకాలం బాగా ఉండలేమా” అనే అభిప్రాయం అప్రియత్నంగా వాల్మీకి నోట శ్లోకం రూపంలో వెలువడింది.

తన నోట ఇలా శ్లోకం వెలువడటం చూసి వాల్మీకే విస్మయం చెందాడు. ఆశ్రమంలో కూడా వాల్మీకి తన నోట వెలువడిన శ్లోకం గురించే ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు.

అంతలో బ్రహ్మదేవత ఆయనను చూడ వచ్చాడు. వాల్మీకి చప్పిన లేచి బ్రహ్మకు

సాష్టాంగం చేసి, అర్ఘ్యపాద్యాలిచ్చి, స్త్రాతాలతో సిన్నుతించి వక్షసుగా నిలబడ్డాడు. అప్పిడు బ్రహ్మ, “వాల్మీకీ, నా అన్న గ్రహించేతనే నీకు కవిత్వం అబ్బింది. నీమాతకు వస్తుందే రావు డి కథ విన్నామాగా. ఆ కథను వుహా కావ్యంగా రచించు. అది భూమి ఉన్నంత కాలమూ నిలిచి ఉంటుంది. అది ఉన్నంత కాలమూ నీమాతత్వపు లోకాలలో సంచరించ గలిగి ఉంటావు,” అని చెప్పి అంతర్ధాన పుయ్యోత్త.

ఈ విధంగా బ్రహ్మయొక్క ప్రాతాహంతో వాల్మీకిరావు యు ణకథను, అందరికీ ఆనందం కలిగించే విధంగా రచించాడు. వైవస్వతుడు సూర్యుడి కొడుకు. ఇక్ష్వాకు అనేవాడు వైవస్వతుడి కొడుకు. వైవస్వతుడు ఏడవ పుత్రుడై శాశ్వత కీర్తి సంపాదించాడు. ఆయన అనంతరం ఇక్ష్వాకు సంతతి

వారు ఇక్ష్వాకులనీ, సూర్యవంశం వారనీ పిలవబడి ప్రసిద్ధి కెక్కారు.

వీరిలో సిగర్లు కూడా ఒకడు. ఈ సిగర్లు పట్టుకొన్నవలలో ఒకడు. గంగను స్విగ్గం నుంచి భూమికి తెచ్చిన భగీరథుడు ఈ సిగర్లు డికి వున్నాడే. సూర్యవంశమీరాజులు అయోధ్యానగరం రాజధానిగా కోసలదేశాన్ని పాలించారు. అయోధ్యను వైవస్వత మనువు స్వయంగా నిర్మించాడు.

శత్రు ముకు దుర్భేద్యుడైన ఈ అయోధ్యను సూర్యవంశమీరాజుల దశరథుడు పరిపాలిస్తూ ఉండేవాడు. దశరథుడు ఐశ్వర్యంలో ఇంద్ర కుచేరులకు తీసిపానివాడు, పుహా పిరాక్రమ సంపన్నుడు.

దక్షిణ, జయంత్రుడు, విజయ్యుడు, సీద్ధార్థుడు, అర్థసాధకుడు, అశోకుడు, వుంత్ర పాలుడు, సివుంత్రుడు అనే ఎనిమిది పుందీ దశరథుడి పుంత్రులు. వసిష్ఠి పుహా పుని ఆయనకు కులగర్త మావసీష్ఠిత్వా, వాపుదేమత్తా ఆయన విశ్వాత్మలు. వేగల వాళ్ళు ద్వారాదేశంలో ఏమూల ఏమి జర్తరత్త న్నదీ తెలుసు కుంటూ, తన పుంత్రుల సహాయంతో దశరథుడు న్యాయంగా రాజ్యపాలన చేస్తూ వచ్చాడు.

దశరథుడి ఏలోటూ లేదు గాని సంతానం లేని లోటూ ఉండి, ఆయనను బాధించేది. ఒకనాడాయన అశ్వమేధయాగం చేసి దేవతలను మెప్పించి, వారి అనుగ్రహంతో సంతానం పొందు దావుని ఆలోచించి, తన పుంత్రులలో అగ్రగణ్యుడైన సివుంత్రుడి ద్వారా వసిష్ఠి వాపుదేమత్తా, సుయజ్ఞుడు, జాబాలి మొద

లెస్స గు ర్త మునూ , ఇతర బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠి
లనూ పీలిపించి, వారి సిలహా అడిగాడు .
అశ్వవే ధయూ గం చేసి ఆలోచనన వార్త
మెచ్చుకున్నాడు .

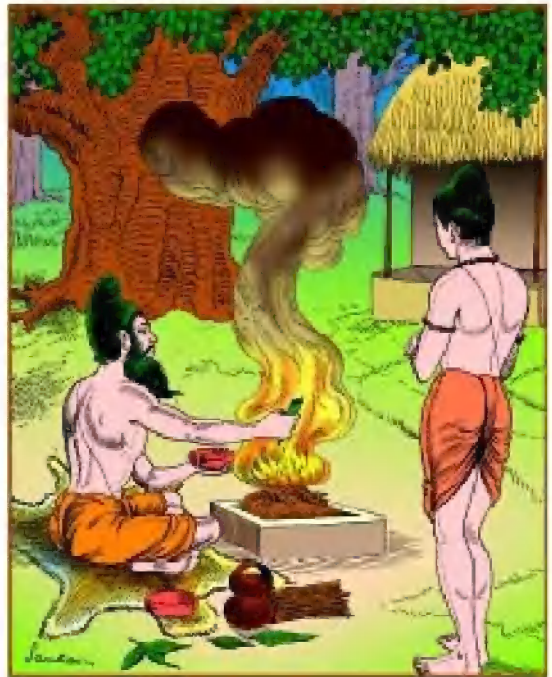
వారందరూ వెళ్ళాక, దశరథుడితో సుమం
త్రుడు , “వు హారాజా, ప్రి ర్త తలపేట్టిన అశ్వ
వే ధయూ గాన్ని జరిపించటానికి ఋ శ్వశం
గ్ర ణ్ణి విం చినవాడు లేడు . అతని వ త్తాంతం
చెబుతాను వెనండి,” అంటూ ఈ కథ
చెప్పాడు:

అంగదేశాన్ని పరిపాలించే రోవు పాదు డు
దశరథు డి వి త్రు లలో ఒకడు . అంగదేశంలో
భయంకరపు న్న కర్త మాసాగింది. రోవు
పాదు డు ఈ కరువు చూసి దిగులు చెంది,
బ్రాహ్మణు లను పీలిపించి, కర్త మాతొలగి
పోయే ఉపాయం చెప్పమన్నాడు.

“వు హారాజా, విభండకపు న్ని ఋ శ్వశం
గ్ర ణ్ణ దనేకువూ ర్త డు న్నాడు . అతనై ఉండే
చోట కర్త ముండదు . అతనిని అంగదేశానికి
రప్పించి, తమ కుమార్తె అయిన శాంతనిచ్చి
పేళ్ళిచ్చేసి, అంగదేశంలోనే ఉండు కున్నట్లు తె
కర్త ముకాటకాలు పొల్లి దేశం న్ని భిం గా
ఉంటుంది,” అని బ్రాహ్మణు లు చెప్పారు.

అప్పిడు రోవు పాదు డు తన మిత్రహేతు ణ్ణి,
వుం త్రు లనూ పిలిచి, “మీరు వెళ్ళి ఋశ్వశం
గ్ర ణ్ణ కర్త మునని ఇక్కడికి తీసి కు రుడి,”
అని ఆజ్ఞాపించాడు .

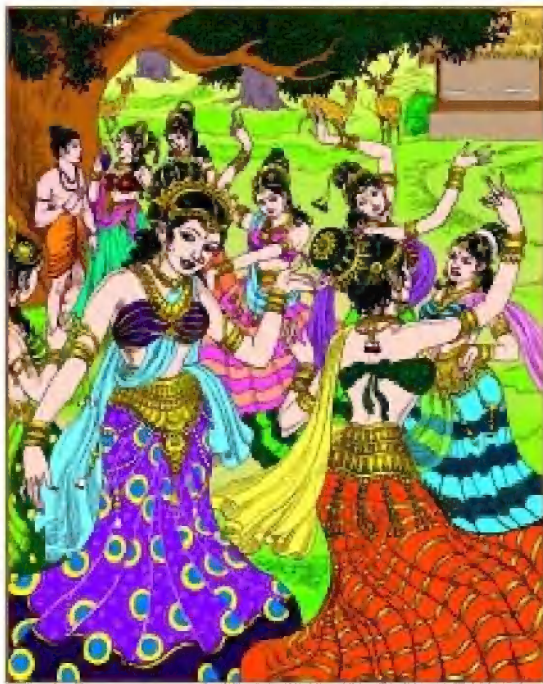
ఈ వూ ట విని మిత్రహేతు డూ , వుం త్రు లూ
భయ పిడ్డారు . ఎందు కంటే ఋ శ్వశం గ్ర డు
స్థి లు మూ అరణ్యాలనూ , తన తపస్సివూ
వూని, ఎవరో పీలవగానే వచ్చే వు నిషీకాడు .

ఆగ్రహించి శపించినా శపించగలడు . అతన్ని
రప్పించాలంటే ఏదో ఒక మాయోపాయం
పెన్నాలి. ఆ ఉపాయాన్ని రోవు పాదు డికి మిత్ర
హేతు డు ఈ విధంగా చెప్పాడు:

“వు హారాజా, ఋ శ్వశం గ్ర డు పినీతను
నుంచి అరణ్యంలోనే ఉండి వేదాధ్యయ నం
లోనూ , తపశ్శర్యలోనూ జీవితం గడిపిన
వాడు . అతనికి ఆడవాళ్ళి ఎలా ఉంటారో
కూడా తెలియ డు . వు ను కొంతవుంది నాట్య
కత్తెలన పింపినట్లు తె వార్త అతన్ని ఆకర్షించి
తమవెంట తీసి కురాగల గు తారు .”

రోవు పాదు డిందు కునివ్వు తించి కొందర
నాట్యకత్తెలను చక్కగా అలంకరించి జేసేసి
ఋ శ్వశం గ్ర డి ఆశ్రమానికి పంపాడు . ఆ
ఋ శ్వశం గ్ర డు ఎప్పిడు తండ్రికి శ్రు త్రా
పిలు చేస్తూ ఎన్నడూ ఆశ్రమం దాటి వెళ్ళే
వాడు కాదు . అలాటిది ఒకనాడు అతను

ఎందుకో ఆశ్రమం దాటివచ్చాడు. వెంటనే నాట్యకత్తెలు పాటలు పాడుతూ అతన్ని సివ్వీపించారు. వారి అందమైన ఆకారాలూ, అలంకరణలూ, పాటలూ, శ్రావ్యమైన గొంతులూ విని ఋశ్యశంగుడు ఆశ్చర్యపోయి ఆకర్షించబడ్డాడు.

నాట్యకత్తెలు అతన్ని సివ్వీపించి, “నీ వెవరు? ఎందుకీ అరణ్యంలో ఒంటరిగా తిరుగుతున్నావా?” అని అడిగారు.

“నేను విభండకపు హామని కొడుకును. మీరు ఆశ్రమానికి వచ్చినట్లయితే మీకు విద్యకుండా పై జమస్తా,” అన్నాడు. వారు అతని వెంట ఆశ్రమానికి వెళ్ళి, అతనిచ్చిన కుదమూలాలూ, ఫిలాలూ తిన్నారు. అతనికి తమ వెంట తెచ్చిన భక్ష్యాలిచ్చి, “ఇవి మా పిళ్ళ. వీటినీ రుచిచూడు! ఇకమేము వెళ్ళి తప్పించికోవాలి,” అంటూ వెళ్ళిపోయారు.

ఋశ్యశంగుడు వారు పేట్టిన భాషలు తిని అవీ పిళ్ళే అనుకున్నాడు. అయితే అవి తాను తినే పిళ్ళకంటే చాలా రుచిగా ఉన్నాయి. వున్నాడు, వారు కనిపించవచ్చున్న ఆశతో, ఆశ్రమం వదిలి కిందటిరోజు వారు కనిపించిన బోటికే వెళ్ళాడు.

అతన్ని చూడగానే, “అయ్యా, నీమకూడా మా ఆశ్రమానికి రా. అక్కడ నీకు చక్కగా వున్నాడచేస్తావు,” అన్నారు.

ఋశ్యశంగుడు అందుకు పిరవూనం దంతో సమ్మతించి, వారి వెంట బయలుదేరాడు. ఋశ్యశంగుడి వెంటనే అంగదేశానికి వర్ణంకూడా వచ్చింది. రోపు పొడుగు ఋశ్యశంగుడికి ఎదురు వచ్చి, సాష్టాంగుడి మొక్కి, తాము అతనిని ఈవిధంగా రప్పించినందుకు ‘మా పిణ చెప్పుకుని, తన కూతురైన శాంతనిచ్చి శాస్త్రాక్షంగా పేళ్ళివేశాడు. ఋశ్యశంగుడు శాంతతోకూడా అంగదేశంలోనే ఉండిపోయాడు.

సివ్వీపుంత్రిత చెప్పిన ఈ కథ విని దశరథుడు ఎంతో సంతోషించి, వసీష్ఠపు హామని అన్నపు తిపోంది, తన భార్యలనూ, వుంత్రిలనూ వెంటబెట్టుకుని అంగదేశం వెళ్ళాడు. రోపు పొడుగు దశరథుడి గొప్పగా ఆతిథ్యం ఇచ్చి తన ఇంట వారం రోజులు ఉంచుకుని, ఆయన వచ్చిన పిని తెలుపుకుని, తన అల్లుడైన ఋశ్యశంగుణ్ణి, తన కుమార్తె అయిన శాంతనూ దశరథుడి వెంట పంపటానికి ఒప్పించుకున్నాడు.

ఋశ్యశంగుడు అయోధ్యకు వచ్చి కొద్ది రోజులు గడిచాయి. వసంతరతు మాదివేసి

చింది. దశరథుడు ఋష్యశ్రంగుని దీక్షతో, “ఇక మీరు యోగం ఆరంభించి నడిపించండి,” అన్నాడు.

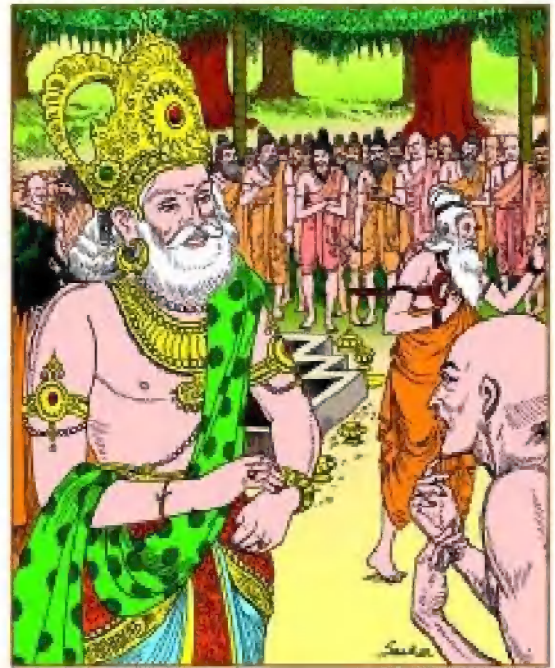
అశ్వమేధ యోగం కోసం పేదల యెత్తున ప్రియత్నాలు సాగించారు. యజ్ఞాలు చేసే వారూ, వేదాలు చదివేటందుకు సుప్రసిద్ధులైన వాళ్ళు, దేవతలు, జాబాలి, కాశ్యపితుల మొదలైన వున్నవారూ, బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠులూ వీలవసించ బడ్డారు. నిరయోగ నది ఉత్తరమొడ్డున యజ్ఞశాల నిర్మించారు.

పురిచిరోజూ, పురిచి పురిపూర్వపు యజ్ఞశాలకు బయలుదేరివచ్చాడు. యజ్ఞశ్రుతి ఆరంభమైంది. మొదటి హవిర్భాగం ఇంద్రునికి అర్పించి పోషించుకున్నారు.

అశ్వమేధం పూర్తయిన తరువాత యోగం అది శాస్త్రానుసారంగా పురిచి గాన దశరథుడు తన చేత యజ్ఞం చేయించిన ఋషిత్వజాలకు భూమి యోగవత్సాదానం చేశాడు. వారు రాజుతో, “పురోహితా, భూమిని సావించుటం పూర్వ అయ్యే పనికాదు. అందుచేత పూర్వకు భూమి బదులు మణులతో, బంగారంతో, గోమతో, పురోహితో, ఏది సీద్ధంగా ఉంటే అది ఇప్పించు,” అన్నారు.

దశరథుడు వారికి పదిలం గోమతూ, నూరు కోట్ల బంగారపురూ, నాలుగు వందల కోట్ల వెండి దానం చేశాడు.

తనకు పురిచిన ధనం తా బ్రాహ్మణులు ఋష్యశ్రంగునికి, వసిష్ఠునికి సమర్పించాడు. వసిష్ఠుడు మొదలైన వాళ్ళు దాన్ని వంతుల ప్రికారం పంపుకున్నారు.

ఇంతలో ఒక దరిద్ర బ్రాహ్మణుడు వచ్చి దశరథుడి ముందు చెయ్యి చాచాడు. దశరథుడు వెంటనే తన చేతి కడియం తీసి ఆ బ్రాహ్మణుడికిచ్చేశాడు. బ్రాహ్మణులందరూ దశరథుణ్ణి దీవించారు.

అశ్వమేధం పూర్తి కాగానే ఋష్యశ్రంగుడు దశరథుడి చేత మితకామేష్ఠి చేయించాడు. ఆయన అగ్నిలో వేల్చే హవిస్సులు పిళ్ళు కోవటానికి సమస్త దేవతలూ అక్కడికి వచ్చి తమ ఉచిత స్థానాలలో కూర్చున్నారు. అప్పుడు దేవతలు బ్రహ్మతో రావణాసురుడు తన పేరు తన కష్టాల వివరించి చెప్పుకున్నారు.

దానికి బ్రహ్మ, “దుర్మార్గు ధేనురావణుడు దేవదానవగు ధర్మయోధానిని చంపేత వామా లేకుండా మరల అడిగాడు గాని, పునఃపునః పునః తేలిక భావంకొద్దీ వారి వల్ల చావజేకుండా వరం కోరలేదు. ఇప్పుడు హవిష్మత్తా దశరథుని

దు డి భార్యలలో ఒకరికి కొడుకుగా పిళ్ళి నరూపింతో రావడాని ర్థ ణ్ణిసింహరిస్తాడు,” అని దేవతలతో అన్నాడు . దేవతలు పిరవూ నందం చెందారు.

ఇంతలో హోవు గ్రండువుంచి కల్ప జగలు వునే ఒక దివ్యస్వీరూపిత్తు పేళ్ళి వచ్చాడు . ఆ దివ్యస్వీరూపిత్తు తన చేతులలో ఒక కలశాన్ని పట్టుకుని ఉన్నాడు . కలశం వే లిమి బంగా ర్థ తో చేసినది, దాని పైమూత వెండిది.

ఆ దివ్య స్వీరూపిత్తు దశరథు డితో, “ఓ రాజా, దేవతలు ఈ కలశంలో తావు మండిన పొయ సాన్ని నింపి ఇచ్చాడు . ప్రిజాపితి ఆజ్ఞపే సేన దీన్ని తావున . ఈ పొయ సాన్ని నీ భార్యల కిచ్చినట్టులు తే వారికి గర్భోత్పత్తి అల్లు , కొడుకులు కలుగుతారు,” అన్నాడు .

దశరథు డు పిరవూ నందంతో ఆ కలశాన్ని అందు కుని, దివ్య స్వీరూపిత్తుకి ప్రిదోద

ను స్కూర్చా చేశాడు . వు ర్థ ణ్ణవే ఆ దివ్య స్వీరూపిత్తు అదృశ్యమై పోయాడు.

దశరథు డు ఆ కలశంలోని పొయ సింలో సిగం కౌనిల్య కిచ్చాడు . సి గిలిన దానిలో సిగం సి వి త్ర కిచ్చాడు . సి వి త్ర కివ్వగా వి గిలినదానిలో సగుక్తేయ కిచ్చి, వు ర్థ ణ్ణ తీసి కోగా వి గిలిన పొయ సాన్ని వు రొకసారి సి వి త్రకి ఇచ్చాడు . త్వరలోనే కౌనిల్యా, సి వి త్రా, క్తేయి గర్భవతులయ్యారు.

ఒక మంక వు హావిష్ణు మావూ నమత్తు గా అవతరించటానికి ప్రియ త్నాలు సాగ్ర త్తూంబ్, ఇంకోమంక బ్రహ్మ ఆజ్ఞ చొప్పిన దేవతలు కావు రూపిత్తు వానరులను సి ష్టించారు .

దేవేంద్రు డికి వాలీ, సూర్యుడికి సి గ్రీ మత్తూ , బ హిస్పితికి తారు డూ , కువేరే డికి గంధమా దను డూ , విశ్వకర్మకు నలు డూ , అగ్నికి నీలుడూ, అశ్వినీ దేవతలకు మైంద ద్వివిధు లూ , వరు ణ్ణ డికి సూర్యు డూ , పిర్వస్వీడికి శరభు డూ , వాయు దేవతకి హిను వుంత డూ పిళ్ళాడు . వీరందరూ వు హా బలు లెగు వానర శ్రేష్ఠిలు . ఇతర దేవతలకు వేలసింఖ్యలో వానరపూ క పిళ్ళింది. ఈ వానరులు బ్లుష్విత్తూ కం అనే పిర్వతం దగ్గర స్థియేడి, వాలి సి గ్రీమత్తు రాజులు గా పేట్టు కుని, నలు డూ , నీలు డూ , హిను వుంత డూ మొదలైన వారిని వుంత్రులు గా పేట్టు కుని జీవించసాగారు .

షితకావే ష్టి ముగిసిన పన్నెండవ నెలలో చైత్రశుద్ధ నవమి నాడు పిశరవస్సి నత్రాన కౌనిల్య రావు ణ్ణి ప్రిసివించింది. పిళ్ళివీ నత్రంలో క్తేయికి భరతు డు పిళ్ళాడు .

అశ్లేషా నత్రంతో విట్టపు ధ్యాహ్నివేళ
సి విత్రకు లృణశత్రు ఘ్నులు కలిగారు .

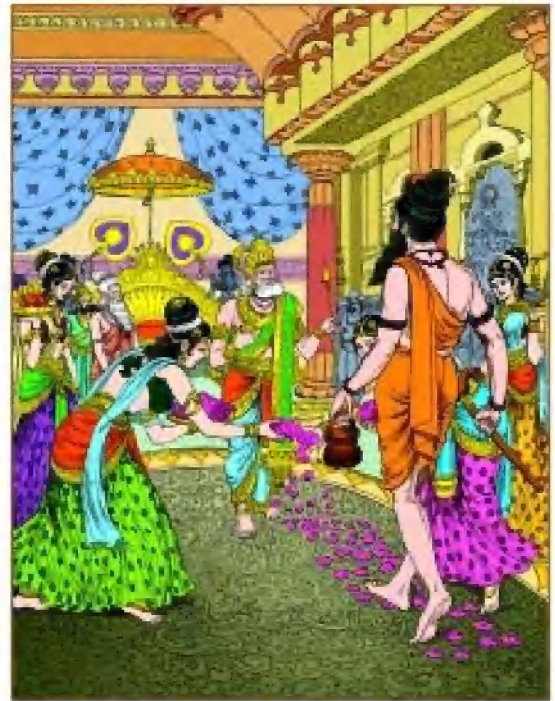
అయోధ్యానగరంలో ఎవరైనా ఉత్సవాలు
చేసి కున్నార . వీరులు జనంతోనూ , నాట్యం
చేసువాళ్ళతోనూ , గాయ కులతోనూ కిటకిట
లాడిపోయారు . దశరథుడు అంతు లేని
గోదానాలూ , అన్నప్రిదానాలూ చేర్చించాడు .

సలు గుర్ర పిల్లలూ క్రమంగా ఎదిగి పేద
వారమవు న్నారు . ఒక తల్లి బిడ్డలు కాక
పొర్లు నా, రావులృణులు ఎప్పిత్తూ కలిసి
ఉండేవారు . అదేవిధంగా భరత శత్రు ఘ్నులు
ఎప్పిత్తూ జంటగా తిరిగేవారు . వారు సలు
గుర్ర వేదశాస్త్రాలు అధ్యయనం చేసి, విలు
విద్యలో ఆరితేరి, తండ్రికి శుక్రపిల్ల చేస్తూ
యక్షవనవంతులయ్యారు . దశరథుడు వారి
వివాహాలను గురించి వుంతులతోనూ , మిత్ర
హిత్రులతోనూ అలోచనలు ప్రారంభించాడు .

రాజా, వుంతులూ ఈ అలోచనలో ఉన్న
సివయంలో ద్వారపాలకులు వచ్చి, “వుహ
రాజా, కుశికవంశం వాడూ , గాధిరాజు కుమార్తె
రూతా అయిన, విశ్వామిత్ర వుహవుని తన
దర్శనంకోరి వచ్చి ద్వారం వద్ద ఉన్నారు ,” అని
చెప్పారు .

వెంటనే దశరథుడు మిత్రహిత్రుణ్ణి వెంట
బెట్టుకుని, విశ్వామిత్రుడికి ఎదురు వెళ్ళి
అర్హుడౌద్యాలతోపై జిలవెత్తాడు .

విశ్వామిత్రుడు, “రాజా, నీవ , నీ మిత్రులూ
ఈ యుగం ఉంటున్నారా? శత్రు భయమే వీరి
లేదు గదా!” అని కుశల మిత్రులు చేసి, వసి
ష్ఠుడి మునులను పిలవగించి రాజభవనం
ప్రవేశించి ఉచితాసనంపై కూర్చున్నారు .

“వుహవునీ, మీ రాక నాకెంతో ఆనం
దాన్ని కలిగించింది. నావల్ల మీ కు కావలసిన
దేవుటి?” అని దశరథుడు అన్నాడు .

విశ్వామిత్రుడు ఈ వూటకు సంతోషించి,
“రాజా, నేను వచ్చిన పిని నెరవేర్చి సత్య
సింధుణ్ణి అసంపించుకో . నేనొక యోగం తల
పెట్టి ఆరుంభించేసిరికి ఇద్దరు రాసెలు , బల
విరాక్రమ వంతులు , నా యజ్ఞవేదికపేరక
వూంసాలు కువృంించి అపివిత్రం చేసి, నా
వ్రతసింకల్పం పాడుచేసారు. నావెంట నీ పెద్ద
కొడుకైన రాముణ్ణి పింపించు . నా యజ్ఞాన్ని
వూరీచ సి బాహిలనే ఆ రాసెలు భగ్నం
చెయ్యకుండా అతడు రొస్తాడు ,” అన్నాడు .

ఈ మాటలు వినగానే దశరథుడి గుండె
బద్దలయి నట్టయింది, భయమూ ధైర్యమూ
యుంపు కొచ్చాయి . ఆయన సీంహాసనం

వీడి నుంచి లేచి వణు కుతూ, “వహావు నీ, రావు థు పిసివాడు. వాడికింకా పిదహారేళ్ళు నానిండలేదు. వాడికి విలు విద్య కూడా సిరిగా రాదు. రాసి లతో ఎక్కడయ్యు ధ్ధం చేస్తాడు. నా దగ్గర ఒక అహిణి న ఉన్నది. నేనేవచ్చి ఆ రాసి లను చూబస్తాను. ఇంతకూ ఆ రాసి లెవరు?” అన్నాడు.

దానికివిశ్వామిత్రుడిరాచెప్పాడు: “రావణుడనే రాసిరాజును నీ వెళ్ళ గు థు మాకదా! అతడు బ్రహ్మను మెప్పించి గొప్ప శక్తులు పొందాడు. ఇంతకూ ఆ రావణు థు విశ్రవసి డి కొడు కు, కుచేరు డికి సాత్తూ తప్పుడు. అతను స్వయంగా యజ్ఞభంగం చెయ్యలేనప్పిడు ఈ బలశాలు ల్లెవూ రీచసి బాహి లను పింపితూ ఉంటాడు.”

“హతవిధి! రావణు డే? అతడి వుండు నేనే నిలవలేను గదా. పసివాడు రాముడెలా నిలుస్తాడు? ఆ వహా శక్తి వుండు పిక్కి రావుణ్ణి పింపించటం ఎంత వూత్రపూ పోసిగదు,” అన్నాడు దశరథు థు.

కొంతోవిశ్వామిత్రుడికళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. “వుహరాజా, ఆడినవూట తప్ప వాడివనే

అపిక్కిరిమోస్తూసుఖంగా ఉండు!” అంటూ ఆయన చివాలు న లేచాడు.

అప్పిడు మేష్టి థు దశరథుణ్ణి వుందలిస్తూ, “రాజా, నీమచ్చేయ రాని పిని చేస్తినామా ఆడినవూట తప్పి ఇ్వాకు మశానికి కళంకం తెస్తినామావిశ్వామిత్రునికి తెలియ న అస్తం లేదు, కొత్త అస్త్రాలు కూడా సిష్టించగల వాడు. ఆయన ఆ రాసి లను చంపిలేక ఇంతవూరంవచ్చాడను కున్నావా? నీకొడు కు లకువేలు చూటంథు కువచ్చాడు. రావుణ్ణి నిశ్చింతగా ఆయన వెంట పంపు. ఆయన వెంట ఉండగా అతనికి ఏ ప్రిహాదపూరాదు,” అని బోధించాడు.

ఈ మాటలతో ధైర్యం తెచ్చుకున్నవాడై దశరథు థు రావు ల్మణులను పిలిపించి, వారిని విశ్వామిత్రుడికి అప్పిగించాడు. విశ్వామిత్రు థు వుండు నథు స్త్రీందే చక్కగా అలంకరించబడిన రావు ల్మణులు ఒకరి వెనక ఒకరు గా ఆయనను అనుసరించారు. వారిద్దరి వద్దా విత్తన్నాయి. వారు చేతులలో కత్తులు పట్టుకుని విశ్వామిత్రుడి వెనకగా నడువసాగారు.

అపాత్ర దానం

ఒక ఊళ్ళో గంగయ్య, దుగ్గయ్య అని ఇద్దరూ ధాన్యమిశురకులు కలిసి వ్యాపారంచేసువారే. వాళ్ళు ఏళ్ళతరబడి ఎంతో సిఖ్యంగా, ఎలాటి అభిప్రాయ భేదాలూ లేకుండా వు సలటం చూసి, ఎవరన్నా అన్నదమ్ముల వు ధ్యచెట్లా టలు మ్న, ఊరి పేదల, “గంగయ్య, దుగ్గయ్యలను చూసి అర్లు నా బుద్ధి తెచ్చు కోండి!” అని వుండలించే వాళ్ళు.

ప్రితి ఏత్రా సింక్రాంతికి ఈ వుత్ర లిద్దరూ తవు కు వచ్చిన లాభాలు పింపు కునేవారే. ఆ సివుయంలో గంగయ్య తన వంతు లాభంలో నుంచి, పూత్ర వందల అరవై అర్లు దురూ పాయలు విడిగా తీసి పూటగట్టే వాత్రు. అర్లు తే, దుగ్గయ్య అతన్ని ఎన్నత్రా, “ఆడబ్బు అలా ఎందు కు పూట గట్టత్రు న్నామో” అని అడగలేద్రు. అది గంగయ్యకే ఆశ్చర్యంగా ఉండేది.

ఏటా ఆ ఊరి పోలిషే రల్లో సింతజాతర జరిగేది. ఆ సిందర్భంలో సింతతేబాట్రు,

వినోదం కలిగించే ఆటలూ, జూదపూ కూడా వుత్ర కుగా సాగేవి.

సింతకు కొద్ది దూరంలో ఒకదిబ్బ ఉండేది. ఆదిబ్బ ప్రిద ఒకబావీ, వుట్టా నీడనిచ్చే ఎత్తర్లు న చెట్లా ఉండేవి. ఆ ప్రిదేశం ప్రియాణీకుల విశ్రాంతికి, భోజనాలకూ చాలా అనుకూలంగా ఉండేది.

పూత్ర వందల అరవై అయిదు రూపాయలు విడిగా పూటగట్టిన గంగయ్య ఎవరూ చూడకుండా దాన్ని ఆ బావి దగ్గర పేట్టి పాత్రాండేవాత్రు. అది ఎవరూ తీసి కు పాయేది అతనికి తెలేద్రు.

కాని ఒక ఏత్రు తన గ్రుప్తిదానం ఎవరికి దక్కుత్రు న్నదీ తెలుసు కోవాలనిపించి, గంగయ్య బావివద్ద నుంచి వెళ్ళిపోయినట్లే పార్లు, వుట్టి తిరిగి వచ్చాత్రు. ఎవరో వ్యక్తి పేష్టించ తలమీది నుంచి కప్పుకుని, చెట్ల చాట్రుగా వెళ్ళుతూండటం గంగయ్యకు కనపించింది. గంగయ్య వదిలిన డబ్బు సింది

బావిదగ్గర లేచి . ఆ పు సొంతనడబ్బునుంచీ తీసి ఉంటాడని గంగయ్య అతన్ని కొంత దూరం వెంటబడించాడు. ఆ వ్యక్తి దుర్గయ్యే నని త్వరలోనే తెలిసిపోయింది.

“నా డబ్బు పాతదవాడికన్నా దొరికి, వాడు లాభంపోవడానికే కుంటే, అది నీకా దొరికింది?” అన్నాడు గంగయ్య బాధగా.

దుర్గయ్య పేదగా నవ్వాతూ, “నువ్వు పారేశాక ఈ డబ్బు ఎవరికి దొరికితే నీకేం?” అన్నాడు.

“డబ్బు నేనిలా ఎందు కు పోరేస్తానో తెలిస్తే నీవులా అనమా” అని గంగయ్య తన కథ ఇలా చెప్పాడు:

“నాకు పిసితనంలోనే తల్లిదండ్రులు పోయా రు. గుడవాణ్ణి, పోట్లపాసి కునేందు కు అంత చిన్న వయస్సి లోనే రకరకాల పిన్నులు చెయ్యవలసి వచ్చింది. ఒకసారి కర్ర మురుచ్చి,

పూ ఊరి నుంచి జనం అన్ని వైపులా పారి పోయా రు. నేను ఈ ఊరు వచ్చాను. ఇక్కడ పేదనంతా, జాతరా జర్ర గు త్త న్నది. ఆ రోజు సింక్రాంతిట. నాలుగు రోజులుగా తిండిలేదు. యాచనలాభించలేదు. ఒక పుత్రుని కొట్టోలధూలు రెండు దొంగిలించి, పట్టుబడి, చామచెబ్బలు తిన్నాను. ఆకలి బాధా, అసిహాయత పూలంగా చావాలనిపించి, ఈ బావి దగ్గరికి వచ్చాను. బావిలోకి పూ కబోతూ ండగా నా కాలికింద ఏదో తగిలింది. ఎర్రరాళ్ళ గల బంగారం ఉంగరం! అంతే! నాకు జీవితం పుడ పుళ్ళి ఆశ పిట్టైంది. ఆ ఉంగరం అమ్మి ఒక పాడిగేదెను కొన్నాను. దానిమీద ఆదాయంతో ఒక పెద్ద బండికొన్నాను. దాంతో కొన్నాళ్ళు బతుకు బండిని నెట్టుకొచ్చాను. తరువాత నువ్వు కలిశామాధాన్యమిశ్చాపారంలో ఇద్దరం పేళ్ళి వచ్చాం. ఏ రోజున నాకు బావి దగ్గర ఉంగరం దొరికిందో, అదే సింక్రాంతి రోజున ఆ బావి దగ్గరే పూడు వందల అరవై అయ్యిదు రూపాయలు గుప్తింగా వదిలేస్తానన్నాను.”

అంతా విని దుర్గయ్య, “నీ అభిప్రాయం వుంచుకావచ్చు. కాని నీ డబ్బు దొరికినవాడి బుద్ధి వక్రించే అవకాశం లేకపోలేదు. నునం ఆ సత్యాన్ని ప్రిత్యంగానే చూడవచ్చు. నాతో రా,” అన్నాడు.

అతను ఆ డబ్బునుంచీ పేదననుంచీ పేట్టి గంగయ్యతోపాటు బావివద్దకు తిరిగి వచ్చాడు. ఇద్దరూ కలిసి ఒక పెద్ద చెట్టెక్కారు.

దుర్గయ్య తన పేదననుంచీ నుంచి ఒక చిన్న సింబీ తీసి, బావి దగ్గర పడేటట్టు వేసిరాడు.

కొద్దిసపిటికి నిలు మూ కాషాయ బట్టలు ధరించిన తెల్లగడ్డమీసావు మాతావు అత్త కుక్క తెచ్చుకున్న అన్నమీసూట బావిగట్టున పేట్టి, కాళ్ళు కడుక్కోవటానికి బొక్కెన ఎత్తు తూండగా దుర్గయ్య విసిరేసిన మూట కనబడింది.

వెంటనే అతనిలో చిత్రమెళ్ళు మార్పు వచ్చింది. తాను పాత్ర తున్న భక్తిపదం ఆపి, అతను చుట్టూ ఎవరూ లేరే గదా అని చూసి, ఆ మూటను తన జోలలోవేసి కుని, “ఇన్నాళ్ళకు ఈ వెధవ బ్రతుకునుంచి విమోచనం కలిగింది! ఇకనైనా పెళ్ళాడి సుఖపడతాను,” అని పైకే స్వగతం చెప్పుకుంటూ, తాను తెచ్చుకున్న తిండి సింగతి కూడా వురిచి పొర్లు వెళ్ళిపోయాడు.

“అంతా వదిలేసి సిర్వసింగ పిరిత్యాగం చేసిన సాధు మఱు ఈ వయస్సు లో పేళ్ళా!”

అంటూ చెప్ప లేనంతగా గంగయ్య ఆశ్చర్య పొన్నాడు.

దుర్గయ్య మూట్లాడవద్దని స్పష్టమేశాడు. అతను ఒకవెండి రూపాయి తీసి బావి గట్టు దగ్గర పడేటట్టు విసిరేశాడు.

కొద్దిసపిటికి ఇద్దరు జూదరులు ఒకరి నొకరు తిట్టుకుంటూ బావి దగ్గరికి వచ్చారు. “పాడిగేదెను కొందామని తెచ్చిన డబ్బు, నీ మూటలు వెని, జూదంలో తగలేశావు. చిల్లి గవ్వవు గల్లేవు. ఇంటికి ఏ ముఖం పేట్టుకు పోయేది? ఇంతకన్న ఈ బావిలో ద్రూకి చచ్చేది మేలు,” అంటూ ఒకడు బావికేసి పరిగెత్తాడు.

రెండోవాడు వాణ్ణి వారింపే ప్రియ త్వంలో ఉండగా, మొదటివాడికి రూపాయి కనిపించింది. వెంటనే వాడు ఆ రూపాయి చేతిలోకి తీసి కుంటూ, “సివయ్యానికి దొరికింది!

పొయిన దబ్బు తిరిగి వస్తుందేమో! ఎవరు చూశారా?” అంటూ వాడు జూదశాలలపైపు పరిగెత్తాడు.

“అందులో నాకు సిగం వాటా ఉన్నది,” అంటూ రెండోవాడు మొదటి వాడి వెనక పరిగెత్తాడు.

గంగయ్య ధుర్గయ్యతో, “ఇదేమిటి? ఎంతో దబ్బు జూదంలో పోగొట్టుకున్నందుకు ఏడుస్తున్నవాడు, ఒక్క రూపాయి దొరకగానే మళ్ళీ జూదం ఆడటానికి పరిగెత్తాడు,” అన్నాడు.

ధుర్గయ్య పూట్లాడలేదు.

పురి కొంచెం అపటికి ఒక కట్టలవూహి వాడు బావికేసీ వస్తూ కనిపించాడు.

ధుర్గయ్య ఒక చిన్న దబ్బుల సింఛీ తీసి, కట్టలవాడికీ, బావికీ మధ్య దారిలో పడేటట్లు వేసిరాడు.

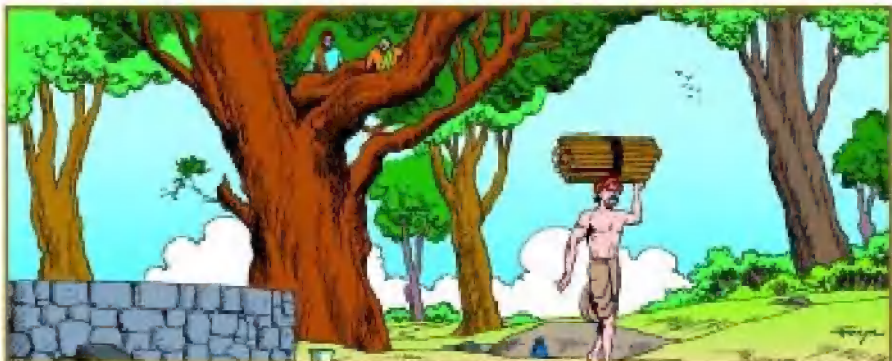
కట్టలవాడు, “ఈ కట్టలు అవ్వే దెప్పింపు? ఇంటికి చేరి, గంజి కాచుకునేదెప్పుడు?” అనుకుంటూ కట్టలమోపు దింపి, బొక్కెనతో నీళ్ళ తోడితాగి, మోపు ఎత్తుకుని సంతకేసి వేగంగా వెళ్ళాడు.

“ఇదేమిటి? దారిలో దబ్బు సింఛీ పడి ఉంటే దానికేసి చూడనాలేదు!” అన్నాడు గంగయ్య.

“నీ గ్రుప్తిదానం అపొత్తులకు దొరికి ఎంత హాని చేసిందో చూశావా? శ్రమ పడకుండా, అయ్యాచితంగా దొరికే దబ్బు విలువ తెలిసిన వాళ్ళు చాలా అరుదు. వయస్సు మళ్ళీన సాధు మతం దబ్బు పూట చూడగానే బుద్ధి వక్రించింది. ఆ పూటలో ఉన్నది చిల్లపేంకులని కూడా చూసుకోకుండా వాడు మిఖాల వీడికి దక్షిణ మళ్ళి వెళ్ళాడు. అలాగే రూపాయి చూడగానే జూదగాడికి కలిగిన జ్ఞానోదయం కాస్తా పొయింది. నిజంగా దబ్బుతో బాగుపడే అర్హతగల వాడికి తేరగా వచ్చే దబ్బు దాబ్బులేదు. కట్టలవాడు తన శ్రమ ఫలితం మీదే ఆశలు పెట్టుకున్నాడు!” అన్నాడు ధుర్గయ్య.

“అయితే నేను ఇన్నేళ్ళు చేసిన గ్రుప్తి దాను బూడిదలో పోసిన పిన్నిదేనా?” అన్నాడు గంగయ్య ఎంతో విచారపడిపోతూ.

“లేదు, అదంతా నేను తీసి భద్రం చేస్తూ వచ్చాను లే. దానితో శాశ్వతంగా మనబర ఒక పాఠశాల ఊళ్ళో కట్టిద్దాం,” అన్నాడు ధుర్గయ్య.

శాంతిపురి రాజు, సేనాధిపతి కుట్రతో రాజ్యాన్ని కోల్పోయాడు. రాణి వివాది శత్రువుతో సారంగ మార్గంనుంచా తప్పించుకుని, బిడ్డను జయహనుండు మునికి అప్పగించి ప్రాణాలు విదిలించింది. ఆర్య అనే పేరుతో యువరాజు అడవిలోనే పెరిగి పెద్ద నాడయ్యాడు. స్వజల అండుబండంతో వుండుడు, ఆర్య-సేనాధిపతిని తుడుముట్టించారు. యువరాజు మృత్యుభీషానికి రంగం సిద్ధమయింది.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు: గొంధి అర్య

రాజభవనం ముందు...

అదిగో, మానవేంద్రులు వస్తున్నారు.

శాంతిదేవ మహారాజుగారి మంత్రవర్యులు కదా?

సుఖదేవా, బావున్నా? చాలా రోజుల తరువాత కలసుకుంటున్నాం!

అయ్యా, వీరే జయహనుండుమని!

గురువర్యా, మీరు మాకు రాజును ప్రసాదించారు!

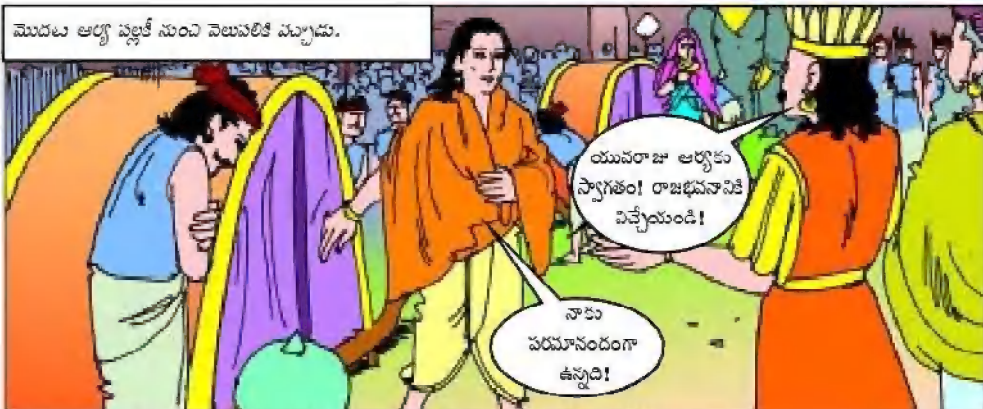
మృత్యుభీషణం జరిగేంతవరకు అతడు యువరాజు ఆర్య!

సుఖదేవుడు అంగరక్షకుల వర్గం మోర్చాడు.

మీరు పల్లకీలకు ఎదురు పెట్టే రోపలికి నడిపించండి.

రెండు పల్లకీలు రాజభవన సరిహద్దులోకి వచ్చాయి.

మొదట ఆర్య వల్లకీ నుంచి వెలువలికి వచ్చాడు.

యమరాజు ఆర్యకు
స్వాగతం! రాజభవనానికి
విచ్చేయండి!

నాకు
పరమానందంగా
ఉన్నది!

సుఖదేవుడు ఆర్యను అప్యాయంగా
కొగిలించుకున్నాడు.

ఆర్య, తమకోసం
మానవేంద్రులు వేచి
ఉన్నారు.

తమరు భప్పుడిక్కడికి రావడం
నా భాగ్యంగా భావమిస్తున్నాను.

ఇన్నేళ్లు తరచుతరచు
తమరిని రాజుగా పొందడం
శాంతిపురి అద్భుతం!

ఆర్య జయనందముని వద్దకు వెళ్ళాడు.

మూ అతగారెక్కడ?

త్వరతో
రాగలరు.

ఒక రథం రాజభవనం కేటే త్వరగా
రాసాగింది.

ప్రమునాథ మహారాజు
విచ్చేయుచున్నారు.

వసంతుడు అయిన ముందు
వస్తున్నాడు.

రథం భవనద్వారం
గుండా లోపలికి
వెళ్ళిపోనీకీ వీలుగా
వసంతుడు
నైడొలగి గుర్రం
నైసుంది కిందికి
దిగాడు.

మానవేంద్రుడు ఆర్యును రాజా ప్రేమనాథుడి వద్దకు నడిపించాడు.

ఆర్యా, నెన్ను చూడడానికి తహతహలాడు తున్నాను.

నా మనుష్యుడెక్కడ?

రండి, సభామంటపానికి వెళదాం.

రాజా ప్రేమనాథుడికి ఆర్య పాదాభిషేకం చేశాడు.

జనం మధ్య నుంచి హర్షధ్వనాలు వినిపించాయి.

తాతగారూ, తమరిని చూడడానికి నేను కూడా చాలా కాలంగా ఎదురుచూస్తున్నాను!

తండ్రి పక్కనే నిలబడ్డ సుతవ్య అనందానికి అవధుల్లేరుండా నోయాయి.

నాన్నా, యువరాజా పట్టాభిషేకం ఈరోజే జరుగుతుందా?

అదొక శుభముహూర్తంలో జరుగుతుంది, సుతనా!

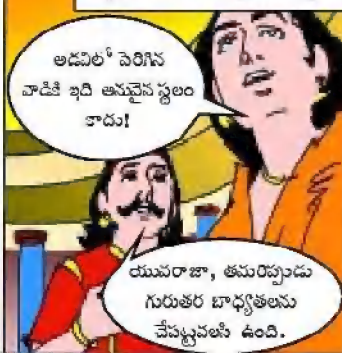
అన్యజ్ఞురి రాజా, మానవేంద్రుడూ సభామంటపంలోకి ప్రవేశించారు.

శాంతదేవుడు లేచిపోవడం చాలా విచారకర విషయం!

ఘోర విషాద దుర్మూలన జరిగిపోయింది!

ఆర్య, విసంతుడు అక్కడికి వచ్చారు.

అడవిలో వెరిగిన నాడికి ఇది అనుచైన స్థలం కాదు!

యువరాజా, తమరిప్పుడు గురుతర బాధ్యతలను చేపట్టవలసి ఉంది.

మానవేంద్రుడు, రాజా ప్రేమనాథుణ్ణి ఒక అసనంలో కూర్చోబెట్టాడు. వక్క-సున్న అనంతలో ఆర్యును కు-రార్చిమన్నాడు జయనాదం.

ఒక రాజునూ, మరొక కాలోహే రాజునూ చూడగానే సభామండపంలోని ప్రజలు హర్షధ్వనాలు చేశారు.

యువరాజు ఆర్య వర్ణిల్లాల్!

ప్రేమనాథ మహారాజు వర్ణిల్లాల్!

యువరాజు తాయెత్తును తీసుకువచ్చాను.

సుఖదేవా, దాన్నింటా నువ్వు గుర్తుంచుకుని ఉన్నావా?

జయోనందియుని తాయెత్తును యువరాజుకు చూపించాడు.

దీన్ని గురించి నాకు అసలు తెలియదు.

ఆర్య, ఏదాది శిశువుగా ఉన్నప్పుడు నీ తల్లి నన్ను నాకు అప్పగించింది. నెన్నపరూ గుర్తు పట్టకూడదని అప్పుడే ఈ తాయెత్తును తీసి, సుఖదేవుడి వద్ద భద్రపరిచాను.

ప్రభూ, తమరే దీన్ని యువరాజుకు అలంకరించాలి.

నాకీ రోజు చాలా ఆనందంగా ఉంది.

రాజు ప్రేమనాథుడు యువరాజు చేతికి తాయెత్తును కట్టాడు.

నువ్వు సూర్యవంశానికి చెందిన నాడిమిని సంగతి గుర్తుంచుకో. చక్కగా పరిపాలించు!

మాతండ్రి ప్రజల పట్ల చూపిన శ్రద్ధ గురించి విన్నాను. ఆయన పట్ల ప్రజలు చూపిన ప్రేమాభిమానాలూ నాకు తెలుసు.

ఆర్య సభను ఉద్దేశించి ప్రసంగించాడు.

నా అభీష్టమే గతక నెరవేరినట్లయితే, శాంతిపురిని ప్రజలే పాలించుకుంటారు. నేను కేవలం ఆర్యగానే ఉండిపోతాను. అది నా నిరుదేవులు జయనందముని నాకు ప్రేమతో వ్యక్తం పేరు.

యువరాజు ఒక్కొక్క మోటుకూ ప్రజలు చెప్పిట్లు చరిచారు.

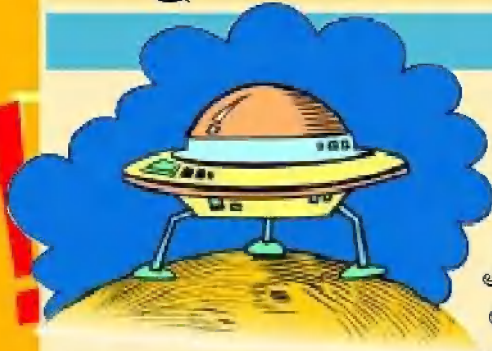

అర్యా, నువ్వు కనుకడల్ల అలయాలికి బయలుదేరారు. వారి వెంట అనుచోత్సాహంతో ప్రజల జీరోగింపు ఆరంభమయింది.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన విచిత్రాలు :

ఉపగ్రహాల పరిభ్రమణం

సమాచార సాంకేతిక రంగ అభివృద్ధికి, పర్యావరణ పరిశీలనకూ, అంతరిక్ష పరిశోధనలకూ శాటలైట్స్ అనేక త్రిపు ఉపగ్రహాలను అంతరిక్షంలోకి పంపడం చాలా అవసరం. భూ వ్యవస్థల శక్తిని అధిగమించి ఈ ఉపగ్రహాలు అంతరిక్షంలో ఎలా పరిభ్రమించగలుగుతున్నాయో ఇప్పుడు చూద్దాం.

ఒక ఒడిసేలపు తీస్తే కుని, అంధు లో గుండ్రుని ఉంచి, విసిరడానికి పుండు కొంతసమీపంగా తిప్పితావు కదా? అలా తిప్పిపెట్టే రాయి పీడ రెండు పిరస్పిర వ్యతిరేక శక్తులు పనిచేస్తాయి. ఒకటి తిప్పితూన్న శక్తి, అంటే రాయిని మన నుంచి దూరంగా పిసరడానికి ఉపయోగించే శక్తి. రెండవది ఒడిసేలను పెట్టుకున్న శక్తి. అది రాయిని పునకేసి లాగి ఉంచుతుందన్న వూట. ఈ రెండు శక్తులూ సమం కావడం వల్ల ఒడిసేల తీర్చుతూ ఉంటుంది. తాడును వదలగానే రాయి ఎగిరిపోతుంది.

దాదామిథిలాంటి స్థానానా ఉపగ్రహాలలోనూ పనిచేస్తుంది. భూమి గుర్తవ్వకర్షణ శక్తి ఒకవైపు; ఉపగ్రహం తిరగడానికి మిట్టించే శక్తి మరొకవైపు-దాన్ని ఒక క్యూబ్ పరిభ్రమించేలా చేస్తాయి. ఉపగ్రహం వేగం తగ్గి, భూమ్యాకర్షణ శక్తి ఎక్కువైనప్పుడు అది క్యూబు వదిలి భూమి కేసి భూమి కువచ్చేస్తుంది!

మన పరిసరాలు

విలక్షణమైన తామరాకులు

మన జాతీయ పుష్పమైన తామర విలక్షణమైన విధాలుగా చాలా విలక్షణమైనది. లండన్లో ఈ పువ్వు బురద నీటిలో పేర్చుతుంది. అయినా దీనికి బురద అని అంటుంది. చాలా శ్రద్ధగా ఉంటుంది. తామరకుల ఉపరితలంలో ఉన్న ఒక ప్రత్యేక స్వభావమైన పీటిసిలా నిర్మలంగా ఉండగలవు గుర్తున్నది. శక్తివంతమైన మైక్రోస్కోప్ కింద ఈ ఆకులను పరిశీలించి చూసినట్లయితే, ఆకు కణాల పేర్కాగం బొడిపేలా కనిపిస్తాయి. అంధు వల్ల గుర్రుగా ఉంటుంది. పురికి రేణు ముఖా ఆకు ఉపరితలంలోని బడినట్లున్న మైనపు స్పటికాల కొనల పీడ వూత్రపు ఉంటాయి. గుర్ర కుతునం, పురికి రేణు ముఖా ఆకుల పేర్కాగం పుష్ప ఉన్న భూరాన్ని బాగా తగ్గిస్తాయి. పురికి రేణు ముఖా, పుష్పమిట్టకాల కొనల పీడ వూత్రపు ఉండడం వల్ల, అవి ఆకుల ఉపరితలానికి కాకుండా, నీటి బిందువు ముఖా గట్టిగా అంటు కుంటాయి. ఆకుల పీడ నీటి పీడనపు అవన్నీ శ్రద్ధగా కొట్టుకుపోతాయి. గుర్ర కుగా ఉన్న ఉపరితలాల పీడ చక్కగా పనిచేసే ఈ విధానానికి 'లోటు ఎఫ్ఫెక్ట్' అని పిలుస్తారు.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

‘బుక్ ఫ్లెట్స్’ గురించి

విన్నారా?

డీన్నర్ క్లబ్బు, ఫీజు క్లబ్బు అంటూ రకరకాల క్లబ్బు గురించి విని వుంటారు. అయితే, ‘బుక్ ఫ్లెట్స్’ గురించి ఎప్పుడైనా విన్నారా? వినలేదు కదూ. పైన చెప్పిన రెండు క్లబ్బుకూ, వీటికీ ఎలాంటి సంబంధం లేదు. ‘లేబుల్స్ నే’ ‘బుక్ ఫ్లెట్స్’ అంటారు.

15వ శతాబ్దంలో మొట్టమొదట బుక్ ఫ్లెట్స్ తయారై ఉన్నాయి. అయితే, కాగితంతో తయారై ఉన్నాయి. వాటి పేర్లు ద్రవ్య ప్రమాణాలు. వాటిని కొవ్వొత్తలకు తయారై ఉన్నాయి, ఆ తరువాత చేత్తోరంగులు వేశారు.

మొట్టమొదట ముద్రించబడిన బుక్ ఫ్లెట్స్ ను ప్రెస్ బ్లెట్ చిత్రకారుడు ఆల్ బ్రెక్ట్ డ్యూరెర్ రూపొందించాడు. 16వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో ఇది జరిగింది.

పోత బుక్ ఫ్లెట్స్ ను కరించడానికి ఇవాళ చాలామంది ఆసక్తి కనబరుస్తున్నారు.

మన దేశం క్విజ్

మన దేశం 1950 జనవరి 26వ తేదీ సర్వ సత్తాక ప్రజాప్రభుత్వంగా దేశంగా ఆవిర్భవించింది.

ఆ తరువాతి కాలానికి సంబంధించిన కొన్ని ప్రశ్నలను ఇక్కడ చూద్దాం.

1. రాజ్యాసభ అధ్యక్షుడి పేరు

ఎవరు నిర్వహిస్తారు?

ఎ) ప్రధాన మంత్రి

బి) ఉపరాష్ట్రపతి

సి) అటార్నీ-జనరల్

డి) పార్లమెంటు వ్యవహారాల మంత్రి.

సిమా ధానానివ్వడం సి) బిల్లులు (ప్రవేశ పేట్టడం డి) వాయిదా వేయ లేని అత్యవసర విషయాల గురించిన వాగ్వివాదం.

3. మనదేశం మొత్తం మీద ఎన్ని ఉన్నత న్యాయస్థానాలు ఉన్నాయి?

ఎ) 18 బి) 28 సి) 22 డి) 32

4. లోక్ సభలో ఉన్న మొత్తం సభ్యుల సంఖ్య ఎంత?

ఎ) 350 బి) 450

సి) 545 డి) 552

2. లోక్ సభ సమావేశమైన తొలిగంటలో చేసిన పని-

ఎ) చర్చలు జరపడం

బి) అంతకు ముందే సభ్యులు అడిగిన ప్రశ్నలకు

(సిమా ధానాలు 70వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క వూటలోగాని, చిన్నవాక్యంలోగాని వ్యాఖ్యలు రాస్తే గలరా? రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.

TATA NARAYANAMURTHY

TATA NARAYANAMURTHY

వ్యాఖ్యలను కాంపిటిషన్ పొజ్జుకార్డు పేజీ రాసే ఈ నెల 25వ తేదీలోగా వూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు మార్చి 2006 సంచికలో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ, 82, డిఫెన్స్ అఫెసిర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్నూరు తాంగల్, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

నసంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

శ్రీమతి కోదండరామ్ విజయలక్ష్మి

C/o. కె.ఆర్.కె. మోహన

10-312/1, వసంతవిహార్ కాలనీ

పుల్కాజిగిరి,

హైదరాబాద్ - 500 047

మొదటి ఫోటో : ఆశీర్వాదించు గజరాజు!

రెండవ ఫోటో : అధిరోహించాం హిందూ రాజా!!

సమాధానాలు :

1. ఉపరాష్ట్రపతి
2. సిబ్బంది అంతకు ముందే అడిగిన ప్రశ్నలకు
సివూధానాలివ్వడం.
3. 18
4. 545

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

అద్భుతమైన భారతదేశం

భువనేశ్వర్ ఫెస్టివల్
6-15 జనవరి '06

పరమశివుడి నృత్యం రాత్రి తెల్లవార్లు

పరవశం చెందండి

ఆనందానుభూతి కలిగించే ఏకామ్ర ఉత్సవ్

6-15 జనవరి '06

పరమశివుడు లింగరాజ్ గా కొలుస్తుండే పవిత్రభూమి!
ఉత్కలై నృత్య ప్రదర్శనలతో, సంప్రదాయ హస్తకళల
విన్యాసాలతో, చప్పులూరించే వంటకాలతో, సువాసనలు
వెదజల్లే ఏకామ్ర కానన్ వివిధ పుష్ప ప్రదర్శనలతో—
ముక్తేశ్వర్ ఆలయం ఉత్తేజ భరిత జీవకళతో స్వాగతం
పలుకుతోంది! నటరాజ ప్రభువు అధికార అతిథులుగా
విచ్చేయండి! అపూర్వ ఆనందానుభూతిని పొందండి!!

ORISSA

ప్రకృతి సౌందర్యం • ప్రశాంతం • మహానృతం

mudra 1726

సంబరాల ఆరంభం...

12-15 జనవరి, 2006-ముక్తేశ్వర్ నృత్య-సంగీతోత్సవం, ముక్తేశ్వర్ ఆలయం

1-15 జనవరి, 2006-హేమనర్ హ్యాండ్ లూమ్ ఎక్స్ పో, ఎగ్జిబిషన్ గ్రౌండ్

1-15 జనవరి, 2006-హేమనర్ హ్యాండ్ లూమ్ ఎక్స్ పో, ఎగ్జిబిషన్ గ్రౌండ్

6-11 జనవరి, 2006-జానపద నృత్యోత్సవం, విశాఖపూర్

7-8 జనవరి, 2006-పుష్ప ప్రదర్శన, విశాఖ కానన్

6-15 జనవరి, 2006-ఇంటర్నేషనల్ ఫుడ్ ఫెస్టివల్, ఎగ్జిబిషన్ గ్రౌండ్

ORISSA

For more information contact: Director, Tourism, Paryatan Bhavan, Bhubaneswar-751014, Orissa, India,
Tel: (0674) 2432177, Fax: (0674) 2430887, e-mail: ortour@orissatourism.gov.in, website: www.orissatourism.gov.in

WISH YOU A MAHA HAPPY NEW YEAR!

MAHALACTO WORD POWER CONTEST

Make as many meaningful words as you can
by using the letters from the following
sentence given within brackets.

(Maha Rich Maha Fun Maha Yummy Nutriline MAHALACTO)

Steps to be followed to win the prizes

1. Make as many meaningful words as you can by using the letters from the above sentence given within brackets.
2. Write down all the words in a piece of paper (list of words).
3. Fill the details in the enclosed coupon.
4. Collect 10 empty MAHALACTO wrappers.
5. Attach all of them together (list of words + coupon + 10 empty MAHALACTO wrappers)
6. Send all of them to the following address:

**Post Box No. 1056,
Kilpauk, Chennai - 600 010.**

**Closing Date :
March 10, 2006.**

COUPON

Name :

Age : Date of birth : Class : School :

Home address :

.....PIN Code :

No. of words.....(list attached)

Signature of Participant

Terms and conditions: • The Contest is open to Indian children below 15 years. They should not be related to any employee of Chandamama India Ltd. or Nutriline Confectionery. • A participant may send any number of entries. • Each entry has to be accompanied by 10 wrappers of MAHALACTO and the coupon above duly filled up. • Entries without wrappers and coupon will not be considered. • Whoever sends the most number of words will be qualified for one of the prizes. • In case of identical number of maximum meaningful words, winners will be chosen by lucky draw. • The first lucky draw will be held in the month of February and the final draw will take place in the month of March. • Closing Date: March 10, 2006. • Send the entries, coupon and MAHALACTO wrappers in an envelope superscribed MAHALACTO WORD POWER Contest to Post Box No. 1056, Kilpauk, Chennai - 600 010. • Nutriline Confectionery, Company Private Limited, will not be responsible for any contestant's mail if it is lost in transit. • Guarantee on prize articles lies entirely with the manufacturer and not with Nutriline Confectionery Private Limited. All entries and contest material will become the property of Nutriline Confectionery. • Cash in lieu of prizes will not be given. • Winners should fill in a claim form while collecting the prizes at the respective dealer/distributor point. • All decisions regarding the offer are solely at the discretion of Nutriline Confectionery. No communication with regard to the contest will be entertained. • All disputes shall be subject to Chennai, A.P. jurisdiction only. • Nutriline Mahalacto is also available without this offer.

